

Phorncharoenwittaya School

เอกสารประกอบหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนพรเจริญวิทยา

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 และปรับปรุงตัวชี้วัด พ.ศ. 2566)

พุทธศักราช 2568

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

คำนำ

การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของสังคมนั้นขึ้นอยู่กับบริบทหลายประการ อาทิ บริบททางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ขนบธรรมเนียม ประเพณี และความต้องการมีส่วนร่วมของชุมชนกำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) นำไปจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพรเจริญวิทยา พุทธศักราช ๒๕๖๔ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) และตามประกาศนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะโรงเรียนพรเจริญวิทยาได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคปัจจุบันและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพโดยใช้กระบวนการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้และนำภูมิปัญญาไทยมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตตามบริบทของท้องถิ่นและประกอบอาชีพสุจริตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเล่มนี้ ได้มีการปรับปรุงเรื่อยมา ขอขอบคุณคณะครูโรงเรียนพรเจริญวิทยาทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการจัดทำหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
โรงเรียนพรเจริญวิทยา

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
วิสัยทัศน์ หลักการและจุดมุ่งหมายหลักสูตรในโรงเรียนพรเจริญวิทยา	1
1. ส่วนนำ	
1.1 ความนำ	2
1.2 วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้.....	3
1.3 ทำไมต้องเรียนศิลปะ/เป้าหมายของ.....	3
1.4 เรียนรู้อะไรใน.....	4
1.5 คุณภาพผู้เรียน.....	4
2. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	
2.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	7
2.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	7
3. โครงสร้างรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้	
3.1 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.....	21
3.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	22
3.3 คำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา	23
บรรณานุกรม	142
คณะผู้จัดทำ	143

วิสัยทัศน์ของโรงเรียน

โรงเรียนพรเจริญวิทยา จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีความสุข ปลอดภัยและมีเป้าหมาย คุณธรรมจริยธรรม สมรรถนะสำคัญ ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ก้าวหน้าด้วยนวัตกรรมสู่การศึกษาที่ยั่งยืน ตามมาตรฐานสากล บนพื้นฐาน ความเป็นไทยและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีความสุข ปลอดภัย และมีเป้าหมาย คุณธรรมจริยธรรม ใช้นวัตกรรมในการเรียนรู้ มีสมรรถนะสำคัญและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑
๒. จัดการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามระดับคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล โดยอยู่บนพื้นฐานความเป็นไทย และ บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติจริง
๓. ส่งเสริมและพัฒนาครู บุคลากร ให้มีความเชี่ยวชาญ และก้าวหน้าด้วยนวัตกรรม มีสมรรถนะ คุณภาพตามมาตรฐานทางวิชาชีพ
๔. พัฒนาการบริหารการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ ตามหลักธรรมาภิบาล โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

เป้าประสงค์ (Goal) ด้านผู้เรียน

๑. ผู้เรียนมีสุขภาพทางกาย จิต สังคม ที่ดีเหมาะสมตามวัย มีความสุขและความปลอดภัย
๒. ผู้เรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม อยู่อย่างพอเพียงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย
๓. ผู้เรียนมีความเป็นเลิศทางการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น
๔. ผู้เรียนสามารถคิดคำนวณและสื่อสารได้อย่างน้อย ๒ ภาษา
๕. ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ วิจัยรณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหาได้
๖. ผู้เรียนสามารถนำเทคโนโลยีมาสร้างนวัตกรรมและใช้สื่อสารได้อย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์

ส่วนนำ

๑. ความนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เริ่มใช้ในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรและโรงเรียนที่มีความพร้อม ในปีการศึกษา ๒๕๕๒ และเริ่มใช้ในโรงเรียนทั่วไปในปีการศึกษา ๒๕๕๓ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ได้ดำเนินการติดตามผลการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่องในหลายรูปแบบ ทั้งการประชุมรับฟังความคิดเห็น การนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรของโรงเรียน การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษารายงานผลการวิจัยของหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ผลจากการศึกษาพบว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มีข้อดีในหลายประการ เช่น กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ชัดเจน มีความยืดหยุ่นเพียงพอให้สถานศึกษาบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาได้ สำหรับปัญหาที่พบส่วนใหญ่เกิดจากการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ สู่อำนาจปฏิบัติในสถานศึกษาและในห้องเรียนประเด็นที่สำคัญเพื่อแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ได้อย่างแท้จริงตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน คือ การเตรียมพร้อมด้านกำลังคน และกำเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัยมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต ตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนั้นได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในแต่ละชั้นปี ไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และเปิดโอกาสให้สถานศึกษา เพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์ การจบการศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ

ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพรเจริญวิทยา ปรับปรุงปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะนี้ บุคลากรทุกคนในกลุ่มสาระ และฝ่ายพัฒนาหลักสูตรวิชาการได้ช่วยจัดทำขึ้นโดยคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนเป็นหลักและมุ่งพัฒนาเข้าสู่ระดับโรงเรียนมาตรฐานสากล (World – Class Standard School) โดยให้สอดคล้องกับนโยบายการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ให้เข้าเกณฑ์คุณลักษณะผู้เรียนใน ศตวรรษที่ ๒๑ ของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคกระแสโลกาภิวัตน์หรือยุคภาษาดิจิทัล เช่น มีการฝึกทักษะความสามารถในการสื่อสาร ภาษา ต่างประเทศ มี

การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีการคิดประดิษฐ์และการสร้างสรรค์งาน สามารถ ผลิตผลงานที่มีคุณภาพสูง เป็นต้น

๒. วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

จัดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องเน้นทักษะกระบวนการปฏิบัติการแสดงส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจ ความเป็นมาของรูปแบบภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นและรากฐานทางวัฒนธรรม สังคม ประวัติศาสตร์ เน้นการสังเกต จินตนาการและการริเริ่มสร้างสรรค์งานศิลปะด้วยตนเองหรือร่วมงานเป็นกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกบทเรียนให้นักเรียนได้มีโอกาสได้แสดงออกหรือได้รับประสบการณ์ มีเจตคติ ค่านิยมที่ดีต่องานศิลปะรับรู้บทบาทและตระหนักถึงความสำคัญ เห็นคุณค่าของศิลปะไทย

มุ่งพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย พร้อมใช้สื่อ ICT ให้ ผู้เรียนมีความเข้าใจหลักการ เห็นคุณค่า ความสำคัญของวิทยาศาสตร์ และสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

๓. จุดมุ่งหมายกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตร ดังนี้

๑. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

๓. มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะในการปฏิบัติ มีความเชี่ยวชาญ มีสุนทรีย์ทางด้านทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ พร้อมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อศิลปะทั้งไทยและสากล

๔. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔. ทำไมต้องเรียนศิลปะ/เป้าหมายของศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรีย์ภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจน การนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

๕. เรียนรู้อะไรในศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

- **ทัศนศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทักษะธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปิน ในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

- **ดนตรี** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

- **นาฏศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

๖. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

- รู้และเข้าใจเรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบและเทคนิคที่หลากหลายในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีคุณภาพ วิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาและประเมินคุณค่างานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น สามารถเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม สามารถออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ กราฟิกในการนำเสนอข้อมูลและมีความรู้ ทักษะที่จำเป็นด้านอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์

- รู้และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่น แต่ละยุคสมัยเห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและสามารถเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ที่มาจากยุคสมัยและวัฒนธรรมต่างๆ

- รู้และเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านเสียง องค์ประกอบ อารมณ์ ความรู้สึก ของบทเพลงจากวัฒนธรรมต่าง ๆ มีทักษะในการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรี ทั้งเดี่ยวและเป็นวงโดยเน้นเทคนิคการร้อง

บรรเลงอย่างมีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างสรรค์บทเพลงอย่างง่าย อ่านเขียนโน้ต ในบันไดเสียงที่มีเครื่องหมาย แปลงเสียงเบื้องต้นได้ รู้และเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบของผลงานทางดนตรี องค์ประกอบของผลงานด้านดนตรีกับศิลปะแขนงอื่น แสดงความคิดเห็นและบรรยายอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อบทเพลง สามารถนำเสนอบทเพลงที่ชื่นชอบได้อย่างมีเหตุผล มีทักษะในการประเมินคุณภาพของบทเพลงและการแสดงดนตรี รู้ถึงอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง เข้าใจถึงอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม

- รู้และเข้าใจที่มา ความสัมพันธ์ อิทธิพลและบทบาทของดนตรีแต่ละวัฒนธรรมในยุคสมัยต่าง ๆ วิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ
- รู้และเข้าใจการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ในการพิจารณาคุณภาพการแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ร่วมจัดการแสดงนำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
- รู้และเข้าใจประเภทละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมทั้งสามารถออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์เครื่องแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์และละคร มีความเข้าใจ ความสำคัญ บทบาทของนาฏศิลป์และละครในชีวิตประจำวัน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

รู้และเข้าใจเกี่ยวกับทัศนธาตุและหลักการออกแบบในการสื่อความหมาย สามารถใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์ อธิบายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์ วิเคราะห์เนื้อหาและแนวคิด เทคนิควิธีการ การแสดงออกของศิลปินทั้งไทยและสากล ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการออกแบบสร้างสรรค์งานที่เหมาะสมกับโอกาส สถานที่ รวมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคมด้วยภาพล้อเลียนหรือการ์ตูน ตลอดจนประเมินและวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ด้วยหลักทฤษฎีวิจารณ์ศิลปะ

- วิเคราะห์เปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ในรูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตก เข้าใจอิทธิพลของมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาระหว่างประเทศที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์ในสังคม
- รู้และเข้าใจรูปแบบบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท และจำแนกรูปแบบของวงดนตรีทั้งไทยและสากล เข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อการสร้างสรรค์ดนตรี เปรียบเทียบอารมณ์และความรู้สึกที่ได้รับจากดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากล ในอัตราจังหวะต่าง ๆ มีทักษะในการร้องเพลงหรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการแสดงออกและคุณภาพของการแสดง สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์การเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม สามารถนำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่นๆ

- วิเคราะห์ เปรียบเทียบรูปแบบ ลักษณะเด่นของดนตรีไทยและสากลในวัฒนธรรมต่าง ๆ เข้าใจบทบาทของดนตรีที่สะท้อนแนวความคิดและค่านิยมของคนในสังคม สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ สร้างแนวทางและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรี

- มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ มีความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และเป็นหมู่ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ สามารถวิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์และละคร พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง และสามารถวิเคราะห์ท่าทางการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวันและนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง

- เข้าใจวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการแสดงละครไทย และบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่าง ๆ สามารถเปรียบเทียบการนำการแสดงไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ และเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
สรุปตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ชั้น	ตัวชี้วัดทั้งหมด	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ม. ๑	๒๗	๑๙	๘
ม. ๒	๒๗	๑๗	๑๐
ม. ๓	๓๒	๒๒	๑๐
ม. ๔ - ๖	๓๙	๒๖	๑๓
รวม	๑๒๕	๘๔	๔๑

ตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๑	ศ ๑.๑ ม.๑/๑ บรรยายความแตกต่างและความคล้ายคลึงกัน ของงานทัศนศิลป์ และสิ่งแวดล้อมโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ	ศ ๑.๑ ม.๑/๔ รวบรวมงานปั้นหรือ สื่อผสมมาสร้างเป็นเรื่องราว ๓ มิติ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และการสื่อถึง เรื่องราวของงาน
	ศ ๑.๑ ม.๑/๒ ระบุและบรรยายหลักการออกแบบ งาน ทัศนศิลป์ โดยเน้นความเป็นเอกภาพความกลมกลืน และความสมดุล	
	ศ ๑.๑ ม.๑/๕ ออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์หรือกราฟิกอื่น ๆ ในการนำเสนอ	

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
๒	ศ ๑.๑ ม.๑/๖ ประเมินงานทัศนศิลป์และบรรยายถึงวิธีการ ปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่นโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้	ศ ๑.๑ ม.๑/๓ วาดภาพทัศนียภาพแสดงให้เห็นระยะไกล ใกล้เป็น ๓ มิติ
มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล		
๓	ศ ๑.๒ ม.๑/๑ ระบุ และบรรยายเกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่น ตนเองจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ศ ๑.๒ ม.๑/๒ ระบุ และเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของภาค ต่าง ๆ ในประเทศไทย	ศ ๑.๒ ม.๑/๓ เปรียบเทียบความแตกต่างของจุดประสงค์ ในการ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของ วัฒนธรรมไทยและสากล

สาระที่ ๒ ดนตรี

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน		
๔	ศ ๒.๑ ม.๑/๑ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล ศ ๒.๑ ม.๑/๗ นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเอง ชื่นชอบ และ อภิปรายลักษณะเด่น ที่ทำให้งานนั้นน่าชื่นชม ศ ๒.๑ ม.๑/๘ ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพ งานดนตรี หรือเพลงที่ฟัง ศ ๒.๑ ม.๑/๙ ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรี อย่าง ระมัดระวัง และรับผิดชอบ	ศ ๒.๑ ม.๑/๓ ร้องเพลงและใช้ เครื่องดนตรี บรรเลง ประกอบการ ร้องเพลงด้วยบทเพลงที่ หลากหลาย รูปแบบ
๕	ศ ๒.๑ ม.๑/๒	ศ ๒.๑ ม.๑/๖

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรี	เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึก ในการฟังดนตรีแต่ละ ประเภท
	ศ ๒.๑ ม.๑/๕ แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ ของบทเพลงที่ มีความเร็วของจังหวะ และความดัง – เบาแตกต่างกัน	
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน		
มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ ดนตรีที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๖	ศ ๒.๑ ม.๑/๔ จัดประเภทของวงดนตรีไทย และวงดนตรี ที่มา จากวัฒนธรรมต่าง ๆ	ศ ๒.๒ ม.๑/๑ อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพล ของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย
	ศ ๒.๒ ม.๑/๒ ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบ ดนตรี	

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน	
๗	ศ ๓.๑ ม.๑/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการ แสดง	ศ ๓.๑ ม.๑/๔ ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง
	ศ ๓.๑ ม.๑/๓ แสดงนาฏศิลป์และละครใน รูปแบบง่าย ๆ	
	ศ ๓.๑ ม.๑/๕	

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	ใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพ การแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่องการใช้เสียงการแสดงท่า	
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๘	ศ ๓.๑ ม.๑/๑ อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดัง ที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม	ศ ๓.๒ ม.๑/๑ ระบุปัจจัยที่มีผลต่อ การเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทยและละครพื้นบ้าน
	ศ ๓.๒ ม.๑/๒ บรรยายประเภทของละครไทย ในแต่ละยุคสมัย	
รวม ๒๗ ตัวชี้วัด ๑๙ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๘		

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

สาระที่ ๑ ทศนศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกงานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๑	ศ ๑.๑ ม.๒/๑ อธิบายเกี่ยวกับทัศนธาตุในด้านรูปแบบและแนวคิดของงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา	ศ ๑.๑ ม.๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับ ความเหมือนและความแตกต่าง ของรูปแบบการใช้วัสดุอุปกรณ์
๒	ศ ๑.๑ ม.๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการ สื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ	ศ ๑.๑ ม.๒/๕ นำผลการวิจารณ์ ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางาน
	ศ ๑.๑ ม.๒/๔	

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	สร้างเกณฑ์ในการประเมินและ วิจารณ์งานทัศนศิลป์	
๓	ศ ๑.๑ ม.๒/๖ วาดภาพแสดงบุคลิกลักษณะ ของตัวละคร	ศ ๑.๑ ม.๒/๗ บรรยายวิธีการใช้ งานทัศนศิลป์ในการ โฆษณาเพื่อ โน้มน้าวใจและนำเสนอ ตัวอย่าง
มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และ สากล		
๔	ศ ๑.๒ ม.๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ในปัจจุบัน	ศ ๑.๒ ม.๒/๓ เปรียบเทียบแนวคิด ในการออกแบบงาน ทัศนศิลป์ที่มา จากวัฒนธรรมไทยและ สากล
	ศ ๑.๒ ม.๒/๒ บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงาน ทัศนศิลป์ ของไทยในแต่ละยุคสมัยโดยเน้น ถึงแนวคิดและเนื้อหาของงาน	

สาระที่ ๒ ดนตรี

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน		
๕	ศ ๒.๑ ม.๒/๑ เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรีที่มา จาก วัฒนธรรมต่างกัน	ศ ๒.๑ ม.๒/๓ ระบุปัจจัยสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อการ สร้างสรรค์
๖	ศ ๒.๑ ม.๒/๒ อ่าน เขียนร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล ที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง	ศ ๒.๑ ม.๒/๔ ร้องเพลง และเล่น ดนตรีเดี่ยว และรวมวง
	ศ ๒.๑ ม.๒/๕ บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อ บทเพลงที่ฟัง	

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	ศ ๒.๑ ม.๒/๖ ประเมินพัฒนาการทักษะทางดนตรี ของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ	
๗	-	ศ ๒.๑ ม.๒/๗ ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ดนตรีและบทบาทของดนตรี ในธุรกิจ บันเทิง
มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ ดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๘	ศ ๒.๒ ม.๒/๑ บรรยายบทบาทและอิทธิพล ของดนตรีใน วัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ	ศ ๒.๒ ม.๒/๒ บรรยายอิทธิพล ของวัฒนธรรม และ เหตุการณ์ ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ สากล		
๙	ศ ๓.๑ ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร ที่เหมาะสม	ศ ๓.๑ ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดง โดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และ การละคร
	ศ ๓.๑ ม.๒/๕ เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์ และการละคร กับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	ศ ๓.๒ ม.๒/๒ ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต	
๑๐	ศ ๓.๑ ม.๒/๑ อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับ การแสดง	ศ ๓.๒ ม.๒/๑ เปรียบเทียบ ลักษณะเฉพาะของการแสดง นาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ
	ศ ๓.๒ ม.๒/๓ อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อ หาของละคร	
รวม ๒๗ ตัวชี้วัด ๑๗ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๐		

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๑	ศ ๑.๑ ม.๓/๑ บรรยายสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ	ศ ๑.๑ ม.๓/๓ สร้างสรรค์งาน ทัศนศิลป์ สื่อ ความหมายเป็น เรื่องราว โดย ประยุกต์ใช้ทัศนธาตุ และหลักการ ออกแบบ
	ศ ๑.๑ ม.๓/๓ วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ ทัศน ธาตุ และ หลักการออกแบบในการ สร้างงานทัศนศิลป์ของตนเอง ให้มีคุณภาพ	
	ศ ๑.๑ ม.๓/๑๐ ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์ และ ทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้น ๆ	
	ศ ๑.๑ ม.๓/๔	ศ ๑.๑ ม.๓/๑๑

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
๒	มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์อย่างน้อย ๓ ประเภท	เลือกงาน ทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด ขึ้น อย่างเหมาะสม และนำไป จัดนิทรรศการ
	ศ ๑.๑ ม.๓/๙ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยาย เหตุการณ์ ต่าง ๆ โดยใช้เทคนิคที่ หลากหลาย	
๓	ศ ๑.๑ ม.๓/๕ มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่าง ๆ ในการ สร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ	ศ ๑.๑ ม.๓/๖ สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอด ประสบการณ์และจินตนาการ
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล		
๔	ศ ๑.๑ ม.๓/๒ ระบุ และบรรยายเทคนิค วิธีการ ของศิลปิน ในการสร้างงาน ทัศนศิลป์	ศ ๑.๒ ม.๓/๒ เปรียบเทียบความ แตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละ ยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล
	ศ ๑.๑ ม.๓/๘ วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและ คุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และผู้อื่น หรือของศิลปิน	
	ศ ๑.๒ ม.๓/๑ ศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่ สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม	

สาระที่ ๒ ดนตรี

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ ดนตรีที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๕	ศ ๒.๑ ม.๓/๑ เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรี และงานศิลปะอื่น	ศ ๒.๑ ม.๓/๓ แต่งเพลงสั้นๆ จังหวะง่าย ๆ
	ศ ๒.๑ ม.๓/๔ อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้ องค์ประกอบ ดนตรีในการสร้างสรรค์ งานดนตรีของตนเอง	
	ศ ๒.๑ ม.๓/๕ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง งานดนตรี ของตนเองและผู้อื่น	
	ศ ๒.๒ ม.๓/๒ อธิบายลักษณะเด่นที่ทำให้ งานดนตรีนั้น ได้รับการยอมรับ	
๖	ศ ๒.๑ ม.๓/๗ นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรี ที่เหมาะสม โดยการบูรณาการ กับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	ศ ๒.๑ ม.๓/๒ ร้องเพลง เล่นดนตรี เดี่ยวและรวมวง โดย เน้นเทคนิค การร้อง การเล่น การ แสดงออก และคุณภาพเสียง
๗	ศ ๒.๑ ม.๓/๖ อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคล และสังคม	ศ ๒.๒ ม.๓/๑ บรรยายวิวัฒนาการ ของดนตรี แต่ละยุคสมัย

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน		
๘	ศ ๓.๑ ม.๓/๑ ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ ทางการละคร	ศ ๓.๑ ม.๓/๔ มีทักษะในการแปลความและการสื่อสาร ผ่านการแสดง
	ศ ๓.๑ ม.๓/๓ มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบ การแสดง	
	ศ ๓.๑ ม.๓/๗ นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่อง ของการแสดงที่ สามารถนำไปปรับใช้ ในชีวิตประจำวัน	
	ศ ๒.๒ ม.๓/๒ อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้ งานดนตรีนั้น ได้รับการยอมรับ	
๙	ศ ๓.๑ ม.๓/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่ เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดง อากัปกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและใน การแสดง	ศ ๓.๑ ม.๓/๕ วิจารณ์เปรียบเทียบ งานนาฏศิลป์ ที่ม ความแตกต่างกัน
	ศ ๓.๑ ม.๓/๖ ร่วมจัดงานการแสดงในบทบาทหน้าที่ ต่าง ๆ	
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๗	ศ ๓.๒ ม.๓/๑ ออกแบบ และสร้างสรรค์อุปกรณ์ และ เครื่องแต่งกายเพื่อแสดงนาฏศิลป์และละคร ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	ศ ๓.๒ ม.๓/๒ อธิบายความสำคัญ และบทบาทของ นาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	ศ ๓.๒ ม.๓/๓ แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์	
รวม ๓๒ ตัวชี้วัด ๒๒ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๐		

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๑	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์การใช้ทัศนธาตุ และหลักการ ออกแบบในการสื่อความหมายในรูปแบบ ต่าง ๆ	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๕ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ด้วยเทคโนโลยี ต่าง ๆ โดยเน้นหลักการออกแบบและ การจัดองค์ประกอบศิลป์
	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๒ บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหาของงาน ทัศนศิลป์ โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์	
	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๖ ออกแบบงานทัศนศิลป์ได้เหมาะสมกับโอกาส และสถานที่	
๒	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงาน ทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๘ ประเมินและ วิจารณ์งานทัศนศิลป์ โดยใช้ทฤษฎี การวิจารณ์ศิลปะ
	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๙ จัดกลุ่มงานทัศนศิลป์ เพื่อสะท้อนพัฒนาการ และความก้าวหน้าของตนเอง	
	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑๑ วาดภาพ ระบายสีเป็นภาพล้อเลียน หรือภาพการ์ตูนเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยว กับสภาพสังคมในปัจจุบัน	

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล		
๓	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๓ วิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์และ เทคนิคของศิลปินในการแสดงออกทางทัศน ศิลป์	ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๑๐ สร้างสรรค์งาน ทัศนศิลป์ไทย สากล โดยศึกษาจากแนวคิดและวิธีการสร้างงาน ของ ศิลปินที่ตนชื่นชอบ
	ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๗ วิเคราะห์และอธิบายจุดมุ่งหมายของศิลปิน ในการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์เทคนิคและเนื้อ หาเพื่อสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์	
	ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๒ ระบุงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียง และบรรยายผลตอบรับของสังคม	
๔	ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๓ อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรม ระหว่างประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในข สังคม	ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์และเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ใน รูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตก

สาระที่ ๒ ดนตรี

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า ดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใ ชีวิตประจำวัน		
๕	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๑ เปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลง และวง ดนตรีแต่ละประเภท	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๓ อธิบายเหตุผล ที่คนต่างวัฒนธรรม สร้างสรรค์งาน ดนตรีแตกต่างกัน
	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๒ จำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรี	

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	ทั้งไทยและสากล ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๗ เปรียบเทียบอารมณ์และความรู้สึก ที่ได้รับจากงานดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	
๖	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔ อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๖ สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์และการเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๘ นำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕ ร้องเพลง หรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการแสดงออกและคุณภาพของการแสดง
มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๗	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์รูปแบบของดนตรีไทย และดนตรีสากลในยุคสมัยต่าง ๆ ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๒ วิเคราะห์สถานะทางสังคม ของนักดนตรี ในวัฒนธรรมต่าง ๆ	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๓ เปรียบเทียบลักษณะ เด่นของดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ
๘	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๔ อธิบายบทบาทของดนตรี ในการสะท้อนแนวความคิด และค่านิยมที่เปลี่ยนไปของคนในสังคม	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๕ นำเสนอแนวทาง ในการส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรี

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน		
๙	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๓ ใช้ความคิดริเริ่ม ในการแสดงนาฏศิลป์ เป็นคู่ และหมู่
	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๒ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ	
๑๐	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๔ วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการ ละคร	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๕ วิเคราะห์แก่น ของการแสดงนาฏศิลป์และ การ ละครที่ต้องการสื่อความหมาย ในการแสดง
	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๘ วิเคราะห์ท่าทาง และการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำ วันและนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง	
๑๑	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๗ พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการ ประเมินการแสดง	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๖ บรรยายและวิเคราะห์อิทธิพลของเครื่องแต่ง กาย แสงสีเสียงฉากอุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ สากล		
๑๒	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๑ เปรียบเทียบการนำการแสดงไปใช้ในโอกาส ต่าง ๆ	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๔ นำเสนอแนวคิด ในการอนุรักษ์ นาฏศิลป์ไทย
๑๓	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๒ อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการ นาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุค สมัยต่าง ๆ	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๓ บรรยาย วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และ การละครไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
รวม ๓๙ ตัวชี้วัด ๒๖ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๓		

โครงสร้างรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

๑. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑							
ภาคเรียนที่ ๑				ภาคเรียนที่ ๒			
รหัส	รายวิชา	เวลา (ชม./ สัปดาห์)	จำนวน หน่วยกิต	รหัส	รายวิชา	เวลา (ชม./ สัปดาห์)	จำนวน หน่วยกิต
ศ๒๑๑๐๑	ศิลปะ ๑	๔๐	๑	ศ๒๑๑๐๒	ศิลปะ ๒	๔๐	๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒							
ภาคเรียนที่ ๑				ภาคเรียนที่ ๒			
รหัส	รายวิชา	เวลา (ชม./ สัปดาห์)	จำนวน หน่วยกิต	รหัส	รายวิชา	เวลา (ชม./ สัปดาห์)	จำนวน หน่วยกิต
ศ๒๒๑๐๑	ศิลปะ ๓	๔๐	๑	ศ๒๒๑๐๒	ศิลปะ ๔	๔๐	๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓							
ภาคเรียนที่ ๑				ภาคเรียนที่ ๒			
ศ๒๓๑๐๑	ศิลปะ ๕	๔๐	๑	ศ๒๓๑๐๒	ศิลปะ ๖	๔๐	๑

๒. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔							
ภาคเรียนที่ ๑				ภาคเรียนที่ ๒			
รหัส	รายวิชา	เวลา (ชม./ สัปดาห์)	จำนวน หน่วยกิต	รหัส	รายวิชา	เวลา (ชม./ สัปดาห์)	จำนวน หน่วยกิต
ศ๓๑๑๐๑	ศิลปะ ๑	๒๐	๐.๕	ศ๓๑๑๐๒	ศิลปะ ๒	๒๐	๐.๕
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕							
ภาคเรียนที่ ๑				ภาคเรียนที่ ๒			
รหัส	รายวิชา	เวลา (ชม./ สัปดาห์)	จำนวน หน่วยกิต	รหัส	รายวิชา	เวลา (ชม./ สัปดาห์)	จำนวน หน่วยกิต
ศ๓๒๑๐๑	ศิลปะ ๓	๒๐	๐.๕	ศ๓๒๑๐๒	ศิลปะ ๔	๒๐	๐.๕
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖							
ภาคเรียนที่ ๑				ภาคเรียนที่ ๒			
ศ๓๓๑๐๑	ศิลปะ ๕	๒๐	๐.๕	ศ๓๓๑๐๒	ศิลปะ ๖	๒๐	๐.๕

๓. คำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๒๑๐๑ วิชา ศิลปะ ๑

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษา ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการบรรยายความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของงานทัศนศิลป์ และสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ ระบุและบรรยายหลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ โดยเน้น ความเป็นเอกภาพความกลมกลืนและความสมดุล ประเมินงานทัศนศิลป์และบรรยายถึงวิธีการปรับปรุง งานของตนเองและผู้อื่นโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบงานทัศนศิลป์ ของชาติและของท้องถิ่นตนเองจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ระบุและเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของภาคต่างๆ ในประเทศไทย เปรียบเทียบความแตกต่างของจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของวัฒนธรรม ไทยและสากล วาดภาพทัศนียภาพแสดงให้เห็นระยะไกลใกล้ เป็น ๓ มิติ รวบรวมงานปั้นหรือสื่อผสมมา สร้างเป็นเรื่องราว ๓ มิติโดยเน้นความเป็นเอกภาพความกลมกลืนและการสื่อถึงเรื่องราวของงาน ออกแบบรูปภาพสัญลักษณ์หรือกราฟิกอื่นๆในการนำเสนอความคิดและข้อมูล

โดยใช้ ความสามารถในการบรรยาย ระบุ ประเมินงาน เปรียบเทียบ วาดภาพ รวบรวมงาน ออกแบบผลงานด้านทัศนศิลป์โดยการนำเอาหลักเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามามีบทบาทหน้าที่ในด้านการ จัดการเรียนการสอนซึ่งเน้นทักษะการอนุรักษ์ การคิดอย่างมีเหตุผลมีภูมิรู้ในด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่งดงามของไทยทั้งในระดับประเทศและชุมชนของตนเองโดยการแสดงออกทางด้านการถ่ายทอด ออกมาเป็นผลงานด้านศิลปะและเป็นส่วนหนึ่งในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่งดงามของไทยสืบไป

เพื่อให้เกิด คุณธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน แบ่งปันและ เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เห็นคุณค่างาน ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๑.๑ ม.๑/๑ บรรยายความแตกต่างและความคล้ายคลึงกัน ของงานทัศนศิลป์ และสิ่งแวดล้อมโดยใช้ความรู้ เรื่องทัศนธาตุ	ศ ๑.๑ ม.๑/๓ วาดภาพทัศนียภาพแสดงให้เห็นระยะไกลใกล้เป็น ๓ มิติ

ศ ๑.๑ ม.๑/๒ ระบุและบรรยายหลักการออกแบบงาน ทักษะศิลป์ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืนและความสมดุล	ศ ๑.๑ ม.๑/๔ รวบรวมงานปั้นหรือ สื่อมัสมมาสร้างเป็นเรื่องราว ๓ มิติ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และการสื่อถึง เรื่องราวของงาน
ศ ๑.๑ ม.๑/๖ ประเมินงานทักษะศิลป์และบรรยายถึง วิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่น โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้	
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๒ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๕ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รายวิชา ศิลปะ ๑ รหัสวิชา ๒๑๑๐๑
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๑ หน่วยกิต

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๑/๑	ศ ๑.๑ ม.๑/๔	- ความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์และสิ่งแวดล้อม - ความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน ความสมดุล	๘	๒๐
๒	ทัศนธาตุ	ศ ๑.๑ ม.๑/๑	ศ ๑.๑ ม.๑/๔	- ความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์และสิ่งแวดล้อม	๘	๒๐
๓	การออกแบบทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม. ๑/๒	ศ ๑.๑ ม.๑/๔	- ระบุ และบรรยายหลักการออกแบบทัศนศิลป์ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน ความสมดุล	๘	๒๐
๔	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวาดภาพระบายสี	ศ ๑.๑ ม.๑/๖	ศ ๑.๑ ม.๑/๓	- ความเป็นมาและแนวทางปฏิบัติในการวาดภาพระบายสี - เครื่องมือและอุปกรณ์ในการวาดภาพระบายสี - องค์ประกอบในการวาดภาพ - ขั้นตอนในการวาดภาพ	๘	๒๐

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๕	หลักการวาด ภาพทัศนียภาพ	ศ ๑.๑ ม.๑/๖	ศ ๑.๑ ม.๑/๓	-วาดภาพทัศนียภาพแสดง ให้เห็นระยะไกลใกล้เป็น ๓ มิติ -หลักการวาดภาพแสดง ทัศนียภาพ	๘	๒๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๒๑๐๒ วิชา ศิลปะ ๒

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษา ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการบรรยายความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของงานทัศนศิลป์ และสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ ระบุและบรรยายหลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ โดยเน้น ความเป็นเอกภาพความกลมกลืนและความสมดุล ประเมินงานทัศนศิลป์และบรรยายถึงวิธีการปรับปรุง งานของตนเองและผู้อื่นโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบงานทัศนศิลป์ ของชาติและของท้องถิ่นตนเองจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ระบุและเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของภาคต่างๆ ในประเทศไทย เปรียบเทียบความแตกต่างของจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของวัฒนธรรม ไทยและสากล วาดภาพทัศนียภาพแสดงให้เห็นระยะไกลใกล้ เป็น ๓ มิติ รวบรวมงานปั้นหรือสื่อผสมมา สร้างเป็นเรื่องราว ๓ มิติโดยเน้นความเป็นเอกภาพความกลมกลืนและการสื่อถึงเรื่องราวของงาน ออกแบบรูปภาพสัญลักษณ์หรือกราฟิกอื่นๆในการนำเสนอความคิดและข้อมูล

โดยใช้ ความสามารถในการบรรยาย ระบุ ประเมินงาน เปรียบเทียบ วาดภาพ รวบรวมงาน ออกแบบผลงานด้านทัศนศิลป์โดยการนำเอาหลักเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามามีบทบาทหน้าที่ในด้านการ จัดการเรียนการสอนซึ่งเน้นทักษะการอนุรักษ์ การคิดอย่างมีเหตุมีผลมีภูมิรู้ในด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่ดงามของไทยทั้งในระดับประเทศและชุมชนของตนเองโดยการแสดงออกทางด้านการถ่ายทอด ออกมาเป็นผลงานด้านศิลปะและเป็นส่วนหนึ่งในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดงามของไทยสืบไป

เพื่อให้เกิด คุณธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน แบ่งปันและ เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เห็นคุณค่างาน ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๑.๑ ม.๑/๑ บรรยายความแตกต่างและความคล้ายคลึงกัน ของงานทัศนศิลป์ และสิ่งแวดล้อมโดยใช้ความรู้ เรื่องทัศนธาตุ	ศ ๑.๑ ม.๑/๓ วาดภาพทัศนียภาพแสดงให้เห็นระยะไกลใกล้เป็น ๓ มิติ
ศ ๑.๑ ม.๑/๒	ศ ๑.๑ ม.๑/๔

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ระบุและบรรยายหลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืนและความสมดุล	รวบรวมงานปั้นหรือ สื่อผสมมาสร้างเป็นเรื่องราว ๓ มิติ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และการสื่อถึง เรื่องราวของงาน
ศ ๑.๑ ม.๑/๕ ออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์หรือกราฟิกอื่น ๆ ในการนำเสนอ	
ศ ๑.๑ ม.๑/๖ ประเมินงานทัศนศิลป์และบรรยายถึงวิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่น โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้	
มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล	
ศ ๑.๒ ม.๑/๑ ระบุ และบรรยายเกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่นตนเองจากอดีตจนถึงปัจจุบัน	ศ ๑.๒ ม.๑/๓ เปรียบเทียบความแตกต่างของจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของ วัฒนธรรมไทยและสากล
ศ ๑.๒ ม.๑/๒ ระบุ และเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย	
รวม ๖ ตัวชี้วัด	รวม ๓ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๙ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
รายวิชา ศิลปะ ๒ รหัสวิชา ๒๑๑๐๒
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
จำนวน ๑ หน่วยกิต

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	งานปั้นและงานสื่อผสม	ศ ๑.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๕	ศ ๑.๑ ม.๑/๔	-เอกภาพ ความกลมกลืนของเรื่องราวในงานปั้นหรืองานสื่อผสม	๘	๒๐
๒	การออกแบบรูปภาพสัญลักษณ์ และงานกราฟิก	ศ ๑.๑ ม.๑/๕	ศ ๑.๑ ม.๑/๔	-การออกแบบรูปภาพสัญลักษณ์ หรืองานกราฟิก	๘	๒๐
๓	หลักการประเมินงานทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๑/๖	ศ ๑.๑ ม.๑/๓	-การประเมินงานทัศนศิลป์	๗	๒๐
๔	ทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่น	ศ ๑.๒ ม.๑/๑ ม.๑/๒	ศ ๑.๒ ม.๑/๓	-ลักษณะรูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่น -งานทัศนศิลป์ภาคต่างๆในประเทศไทย	๘	๒๐
๕	ทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล	ศ ๑.๒ ม.๑/๑	ศ ๑.๒ ม.๑/๓	-ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล	๘	๒๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๑ วิชาศิลปะ ๑
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑
จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษาประวัติความเป็นมาของดนตรีไทยและดนตรีสากล การขับร้องเพลงไทยและเพลงที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ การวิวัฒนาการของดนตรีในแต่ละยุคสมัย ประเภทของเครื่องดนตรี ชนิดของเครื่องดนตรี รวมถึงการปฏิบัติเครื่องดนตรี การบรรเลงดนตรี การขับร้องเพลงมีการแสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของ บทเพลง การถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง จังหวะกับอารมณ์เพลง เปรียบเทียบอารมณ์ความรู้สึกในการ ฟังดนตรีแต่ละประเภท นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ และอภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้น น่าชื่นชม

โดยใช้ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และคิดสร้างสรรค์งานดนตรีนำเสนอโดยการ อธิบาย อภิปราย เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรี

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเข้าใจความสัมพันธ์ดนตรีกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีความสามารถในการสื่อสาร ในการคิดการใช้ทักษะชีวิต ในการใช้เทคโนโลยี เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Public Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชีวิต

ตัวชีวิตระหว่างทาง	ตัวชีวิตปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๒.๑ ม.๑/๑ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล	-
ศ ๒.๑ ม.๑/๒ เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรี	
ศ ๒.๑ ม.๑/๔ จัดประเภทของวงดนตรีไทย และวงดนตรีที่มา จากวัฒนธรรมต่าง ๆ	
ศ ๒.๑ ม.๑/๕	

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรี อย่าง ระมัดระวัง และรับผิดชอบ	
มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ ดนตรีที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	
-	ศ ๒.๒ ม.๑/๑ อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพล ของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย
รวม ๔ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๕ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๑ วิชาศิลปะ ๑
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๑ หน่วยกิต

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่าง ทาง	ปลายทาง			
๑	ความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๑/๔	ศ ๒.๒ ม.๒/๑	- บทบาท ความสัมพันธ์ และอิทธิพลของดนตรีที่มี ต่อสังคม - ประเภทของวงดนตรี	๑๔	๓๐
๒	เครื่องดนตรี สากล	ศ ๒.๑ ม.๑/๒ ม.๑/๙		- เสียงร้องและเสียงของ เครื่องดนตรีในบทเพลงจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ - การใช้และบำรุงรักษา เครื่องดนตรีของตน	๘	๑๕
๓	เครื่องดนตรี ไทย	ศ ๒.๑ ม.๑/๒ ม.๑/๙		- เสียงร้องและเสียงของ เครื่องดนตรีในบทเพลงจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ - การใช้และบำรุงรักษา เครื่องดนตรีของตน	๘	๑๕
๔	โน้ตสากลการ บันทึกโน้ต เครื่องหมาย และสัญลักษณ์	ศ ๒.๑ ม.๑/๑		เครื่องหมายและสัญลักษณ์ ทางดนตรี - โน้ตบทเพลงไทย อัตรา จังหวะสองชั้น - โน้ตสากล ในกุญแจซอล และฟาในบันไดเสียง C Major	๑๐	๒๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๒ วิชาศิลปะ ๒

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษาประวัติความเป็นมาของดนตรีไทยและดนตรีสากล การขับร้องเพลงไทยและเพลงที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ การวิวัฒนาการของดนตรีในแต่ละยุคสมัย ประเภทของเครื่องดนตรี ชนิดของเครื่องดนตรี รวมถึงการปฏิบัติเครื่องดนตรี การบรรเลงดนตรี การขับร้องเพลงมีการแสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของ บทเพลง การถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง จังหวะกับอารมณ์เพลง เปรียบเทียบอารมณ์ความรู้สึกในการ ฟังดนตรีแต่ละประเภท นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ และอภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้น น่าชื่นชม

โดยใช้ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และคิดสร้างสรรค์งานดนตรีนำเสนอโดยการ อธิบาย อภิปราย เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรี

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเข้าใจความสัมพันธ์ดนตรีกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีความสามารถในการสื่อสาร ในการคิดการใช้ทักษะชีวิต ในการใช้เทคโนโลยี เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Public Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๒.๑ ม.๑/๑ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล	ศ ๒.๑ ม.๑/๓ ร้องเพลงและใช้ เครื่องดนตรี บรรเลง ประกอบการ ร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลาย รูปแบบ
ศ ๒.๑ ม.๑/๒ เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๑/๖ เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึก ในการฟังดนตรีแต่ละ ประเภท

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๒.๑ ม.๑/๕ จัดประเภทของวงดนตรีไทย และวงดนตรีที่มา จาก วัฒนธรรมต่าง ๆ	-
ศ ๒.๑ ม.๑/๗ ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรี อย่าง ระมัดระวัง และรับผิดชอบ	-
ศ ๒.๑ ม.๑/๘ ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพ งานดนตรี หรือเพลงที่ฟัง	-
มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ ดนตรีที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	
ศ ๒.๒ ม.๑/๒ ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรี	-
รวม ๖ ตัวชี้วัด	รวม ๒ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๘ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๒ วิชาศิลปะ ๒
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๑ หน่วยกิต

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	โน้ตไทยการบันทึกโน้ต เครื่องหมาย และ สัญลักษณ์	ศ ๒.๑ ม.๑/๑		เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี - โน้ตบทเพลงไทย อัตรากังหะสองชั้น - โน้ตสากล ในกุญแจซอล และฟา ในบันไดเสียง C Major	๘	๒๐
๒	กังหะ ความดัง-เบา และความแตกต่างของอารมณ์เพลง	ศ ๒.๑ ม.๑/๕ ม.๑/๗	ศ ๒.๑ ม.๑/๖	การถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง - กังหะกับอารมณ์เพลง - ความดัง เบากับอารมณ์เพลง - ความแตกต่างของอารมณ์เพลงการนำเสนอบทเพลงที่ตนสนใจ	๘	๑๕
๓	การฝึกปฏิบัติร้องเพลง	ศ ๒.๑ ม.๑/๒	ศ ๒.๑ ม.๑/๓	เสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีในบทเพลงจากวัฒนธรรมต่าง ๆ - วิธีการขับร้อง - เครื่องดนตรีที่ใช้การร้องและการบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบการร้อง - บทเพลงพื้นบ้าน บทเพลงปลุกใจ - บทเพลงไทยเดิม	๑๖	๓๐

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				- บทเพลงประสานเสียง ๒ แนว - บทเพลงรูปแบบ ABA - บทเพลงประกอบการเต้นรำ		
๔	การประเมินคุณภาพของบทเพลงและความหลากหลายทางดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๑/๘ ศ ๒.๒ ม.๑/๒		การประเมินคุณภาพของบทเพลง - คุณภาพด้านเนื้อหา - คุณภาพด้านเสียง - คุณภาพด้านองค์ประกอบดนตรีบทบาทและอิทธิพลของดนตรี - บทบาทดนตรีในสังคม - อิทธิพลของดนตรีในสังคม	๘	๑๕
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๒๑๑๐๑ วิชาศิลปะ๑

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษาอธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชมใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง แสดงนาฏศิลป์และการละครในรูปแบบต่างๆ ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน บรรยายประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

ศึกษาเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในการแสดงนาฏศิลป์ ทั้งในเรื่องของที่มา ความหมาย รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ในแบบต่าง ๆ นาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค เพื่อเปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ ทักษะการแสดงของแต่ละท้องถิ่น ทำให้เกิดความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม สามารถวิเคราะห์ถึงบทบาทของนาฏศิลป์ที่มีต่อสังคมได้อย่างเข้าใจ

โดยใช้ (วิธีการสอน/ทักษะ)

- ทักษะการปฏิบัติและการทำงานกลุ่ม สังคมมิติ
 - การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงานและหรือขั้นการ ประเมินผล
 - วิธีสอนแบบจิ๊กซอร์
- เพื่อให้เกิด
- ความรับผิดชอบในหน้าที่
 - ใฝ่เรียนรู้
 - มุ่งมั่นในการทำงาน

คุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิด การคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและ นำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๓.๑ ม.๑/๑ อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดัง ที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม	ศ ๓.๑ ม.๑/๔ ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง
ศ ๓.๑ ม.๑/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง	-
ศ ๓.๑ ม.๑/๓ แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ	-
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๔ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๑ วิชาศิลปะ ๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
จำนวน ๑ หน่วยกิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
รหัส ศ๒๑๐๒ วิชาศิลปะ๒
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒
จำนวน ๑ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	ทักษะพื้นฐานและ การฝึกหัด การแสดงนาฏศิลป์	ศ ๓.๑ ม.๑/๒	ศ ๓.๑ ม.๑/๔	๑)นาฏยศัพท์หรือศัพท์ ทางการละครในการแสดง ๒)ภาษาท่า และการตีบท ๓)ท่าทางเคลื่อนไหวที่แสดง สื่อทางอารมณ์	๒๐	๓๐
๒	ความรู้พื้นฐาน นาฏศิลป์ไทย	ศ ๓.๒ ม.๑/๑	ศ ๓.๑ ม.๑/๔	นาฏศิลป์เป็นวิชาที่ว่าด้วย เรื่องของการฟ้อนรำและการ ละคร ซึ่งต้องมีพื้นฐานความรู้ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว การตี บทละคร รวมทั้งลักษณะ รูปแบบของการแสดง และ การบูรณาการ จึงจะสามารถ วิเคราะห์เกี่ยวกับนาฏศิลป์ ไทยได้	๑๐	๒๐
๓	การแสดงนาฏศิลป์	ศ ๓.๑ ม.๑/๓	ศ ๓.๑ ม.๑/๔	รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ - นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์พื้นบ้าน - รูปแบบการแสดง นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์กับบทบาททาง สังคม	๑๐	๓๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

ศึกษาอธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชมใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง แสดงนาฏศิลป์และการละครในรูปแบบต่างๆ ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน บรรยายประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

ศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการแสดงนาฏศิลป์ ทั้งในเรื่องของที่มา ความหมาย รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ในรูปแบบต่าง ๆ นาฏศิลป์พื้นเมือง ๔ ภาค เพื่อเปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ ทักษะการแสดงของแต่ละท้องถิ่น ทำให้เกิดความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม สามารถวิเคราะห์ถึงบทบาทของนาฏศิลป์ที่มีต่อสังคมได้อย่างเข้าใจ

โดยใช้ (วิธีการสอน/ทักษะ)

- ทักษะการปฏิบัติและการทำงานกลุ่ม สังคมมิติ
- การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงานและหรือขั้นการ ประเมินผล

- วิธีสอนแบบจิ๊กซอร์

เพื่อให้เกิด

- ความรับผิดชอบในหน้าที่

- ใฝ่เรียนรู้

- มุ่งมั่นในการทำงาน

คุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิด การคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	
ศ๓.๑ ม.๑/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง	ศ ๓.๑ ม.๑/๔ ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการ

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	การผลิตการแสดง
ศก.๑ ม.๑/๓ อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดัง ที่มีผลต่อการ โน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม	-
ศ ก.๑ ม.๑/๕ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง	-
มาตรฐาน ศ ก.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	
	ศ ก.๒ ม.๑/๑ ระบุปัจจัยที่มีผลต่อ การเปลี่ยนแปลงของ นาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทยและ ละครพื้นบ้าน
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๒ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๕ ตัวชี้วัด	

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
จำนวน ๑ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับละคร	ศ ๓.๒ ม.๑/๒	ศ ๓.๑ ม.๑/๔ ศ ๓.๒ ม.๑/๑	๑) ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของละครไทยและละครพื้นบ้าน ๒) ประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย	๑๐	๒๓
๒	ทักษะพื้นฐานและการฝึกหัดการแสดงละคร	-	ศ ๓.๑ ม.๑/๔ ศ ๓.๒ ม.๑/๑	๑) การปฏิบัติของผู้แสดงและผู้ชม ๒) ประวัตินักแสดงที่ชื่นชอบ ๓) การพัฒนารูปแบบของการแสดง ๔) อิทธิพลของนักแสดงที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ชม	๑๐	๒๐
๓	แนวทางการจัดการด้านการแสดง	ศ ๓.๑ ม.๑/๓ ม.๑/๕	ศ ๓.๑ ม.๑/๔	๑) บทบาทและหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ ในการจัดการแสดง ๒) การสร้างสรรค์กิจกรรมการแสดงที่สนใจโดยแบ่งฝ่ายและหน้าที่ให้ชัดเจน ๓) หลักในการชมการแสดง	๒๐	๓๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษา บรรยาย ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบของทัศนธาตุ แนวคิดในงานทัศนศิลป์ ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน เทคนิคในการวาดภาพสื่อความหมาย การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ การพัฒนางานทัศนศิลป์ การจัดทำแฟ้มสะสมงาน การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา วิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจ วัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย และเปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคการวาดภาพที่หลากหลายในการสื่อความหมายหรือเรื่องราวต่าง ๆ และถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ รวมถึงนำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางานทัศนศิลป์ แล้วจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่าของงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีวินัย มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ๑.๑ ม.๒/๑ อภิปรายเกี่ยวกับทัศนธาตุในด้านรูปแบบ และแนวคิดของงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา	ศ ๑.๑ ม.๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับ ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุอุปกรณ์
ศ๑.๑ ม.๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการ สื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ	ศ ๑.๑ ม.๒/๕ นำผลการวิจารณ์ ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางาน
ศ ๓.๑ ม.๒/๔ สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์	-
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๒ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๕ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑ วิชาศิลปะ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
จำนวน ๑ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	ทัศนธาตุ	ศ ๑.๑ ม. ๒/๑	ศ ๑.๑ ม.๒/๒	รูปแบบของทัศนธาตุและ แนวคิดในงานทัศนศิลป์	๘	๑๐
๒	รูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงาน ทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๒/๑	ศ ๑.๑ ม. ๒/๒	ความเหมือนและความ แตกต่างของรูปแบบการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ ของศิลปิน	๘	๒๐
๓	เทคนิควิธีการวาด ภาพ	ศ ๑.๑ ม.๒/๓	ศ ๑.๑ ม.๒/๕	เทคนิคในการวาดภาพสื่อ ความหมาย	๘	๒๐
๔	การประเมินและ วิจารณ์	ศ ๑.๑ ม.๒/๔	ศ ๑.๑ ม.๒/๕	การประเมินและวิจารณ์งาน ทัศนศิลป์	๘	๒๐
๕	การนำผลการ วิจารณ์ไปพัฒนา งานทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๒/๔	ศ ๑.๑ ม.๒/๕	การพัฒนางานทัศนศิลป์ การจัดทำแฟ้มสะสมงาน ทัศนศิลป์	๘	๑๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษา บรรยาย ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบของทัศนธาตุ แนวคิดในงานทัศนศิลป์ ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน เทคนิคในการวาดภาพสื่อความหมาย การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ การพัฒนางานทัศนศิลป์ การจัดทำแฟ้มสะสมงาน การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา วิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจ วัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย และเปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคการวาดภาพที่หลากหลายในการสื่อความหมายหรือเรื่องราวต่าง ๆ และถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ รวมถึงนำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางานทัศนศิลป์ แล้วจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่าของงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีวินัย มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๑.๑ ม.๒/๖ วาดภาพแสดงบุคลิกลักษณะของตัวละคร	ศ ๑.๑ ม.๒/๗ บรรยายวิธีการใช้ งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจและนำเสนอตัวอย่าง
ศ ๑.๑ ม.๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการ สื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ	ศ ๑.๑ ม.๒/๕ นำผลการวิจารณ์ ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางาน
มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล	
ศ ๑.๒ ม.๒/๑ สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์	ศ ๑.๒ ม.๒/๓ เปรียบเทียบแนวคิด ในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๓ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๕ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ วิชาศิลปะ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
จำนวน ๑ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	ตัวละคร	ศ ๑.๑ ม.๒/๖	ศ ๑.๑ ม.๒/๗	การวาดภาพถ่ายทอด บุคลิกลักษณะของตัวละคร	๘	๒๐
๒	ทัศนศิลป์ในสื่อ โฆษณา	ศ ๑.๑ ม.๒/๖	ศ ๑.๑ ม.๒/๗	งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา	๘	๒๐
๓	วัฒนธรรมกับ ผลงานศิลปะ	ศ ๑.๒ ม.๒/๑	ศ ๑.๒ ม.๒/๓	วัฒนธรรมที่สะท้อนในงาน ทัศนศิลป์ปัจจุบัน	๘	๒๐
๔	การเปลี่ยนแปลง ของงานทัศนศิลป์	ศ ๑.๒ ม.๒/๑	ศ ๑.๒ ม.๒/๓	วัฒนธรรมที่สะท้อนในงาน ทัศนศิลป์ปัจจุบัน	๘	๑๐
๕	งานทัศนศิลป์ใน วัฒนธรรมไทยและ สากล	ศ ๑.๒ ม.๒/๑	ศ ๑.๒ ม.๒/๓	วัฒนธรรมที่สะท้อนในงาน ทัศนศิลป์ปัจจุบัน	๘	๑๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑ วิชาศิลปะ ๓
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑
จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรีผ่านกระบวนการอธิบาย เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน อ่าน เขียนร้องโน้ตไทยและโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง ระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี ร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง ประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง บรรยายบทบาทและอิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ และบรรยายอิทธิพลของวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบของดนตรีในประเทศไทย

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรี ในการแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานดนตรี

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเข้าใจความสัมพันธ์ดนตรีกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีความสามารถในการสื่อสาร ในการคิดการใช้ทักษะชีวิต ในการใช้เทคโนโลยี เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Public Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๒.๑ ม.๒/๑ เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	ศ ๒.๑ ม.๒/๓ ระบุปัจจัยสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์
ศ ๒.๑ ม.๒/๒ อ่าน เขียนร้องโน้ตไทยและโน้ตสากล ที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง	ศ ๒.๑ ม.๒/๔ ร้องเพลง และเล่น ดนตรีเดี่ยว และรวมวง
ศ ๒.๑ ม.๒/๕	-

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง	
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๒ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๕ ตัวชี้วัด	

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑ วิชาศิลปะ ๓
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๑ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	องค์ประกอบของ ดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๒/๑		องค์ประกอบของดนตรี จากแหล่งวัฒนธรรมต่าง ๆ	๘	๑๕
๒	การบันทึกโน้ต	ศ ๒.๑ ม.๒/๒		- เครื่องหมายและสัญลักษณ์ ทางดนตรี - โน้ตจากเพลงไทยอัตรา จังหวะสองชั้น - โน้ตสากล (เครื่องหมาย แปลงเสียง)	๘	๒๐
๓	ปัจจัยที่มีผลต่อการ สร้างสรรค์งาน ดนตรี		ศ ๒.๑ ม.๒/๓	- เทคนิคและการแสดงออก ในการ - จินตนาการในการ สร้างสรรค์บทเพลง - การถ่ายทอดเรื่องราว ความคิดในบทเพลง	๘	๑๕
๔	การร้องเพลงและ บรรเลงดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๒/๕	ศ ๒.๑ ม.๒/๔	เทคนิคการร้องเพลงและ บรรเลงดนตรี - การร้องและบรรเลงเดี่ยว - การร้องและบรรเลงเป็น วง	๑๖	๓๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ วิชาศิลปะ ๔
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒
จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรีผ่านกระบวนการอธิบาย เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน อ่าน เขียนร้องโน้ตไทยและโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง ระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี ร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง ประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง บรรยายบทบาทและอิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ และบรรยายอิทธิพลของวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบของดนตรีในประเทศไทย

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรี ในการแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานดนตรี

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเข้าใจความสัมพันธ์ดนตรีกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีความสามารถในการสื่อสาร ในการคิดการใช้ทักษะชีวิต ในการใช้เทคโนโลยี เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Public Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๒.๑ ม.๒/๕ บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง	ศ ๒.๑ ม.๒/๗ ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ดนตรีและบทบาทของดนตรี ในธุรกิจบันเทิง
มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	
ศ ๒.๒ ม.๒/๑ บรรยายบทบาทและอิทธิพล ของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ	ศ ๒.๒ ม.๒/๒ บรรยายอิทธิพล ของวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบ
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๒ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
รวมทั้งหมด ๕ ตัวชี้วัด	

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ วิชาศิลปะ ๔
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๑ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	สุนทรียภาพทาง ดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๒/๕		การบรรยายอารมณ์และ ความรู้สึกในบทเพลง	๑๔	๒๐
๒	ธุรกิจและอาชีพที่ เกี่ยวกับดนตรี		ศ ๒.๑ ม.๒/๗	- อาชีพทางด้านดนตรี - บทบาทของดนตรีในธุรกิจ บันเทิง	๑๐	๒๐
๓	ดนตรีในวัฒนธรรม ต่างประเทศ	ศ ๒.๒ ม.๒/๑		ดนตรีในวัฒนธรรม ต่างประเทศ - บทบาทของดนตรีใน วัฒนธรรม - อิทธิพลของดนตรีใน วัฒนธรรม	๘	๒๐
๔	ประวัติศาสตร์กับ การเปลี่ยนแปลง ทางดนตรีของไทย		ศ ๒.๒ ม.๒/๒	เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ กับการเปลี่ยนแปลงทาง ดนตรีในประเทศไทย - การเปลี่ยนแปลงทาง การเมืองกับงานดนตรี - การเปลี่ยนแปลงทาง เทคโนโลยีกับงานดนตรี	๘	๒๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

รหัส ศ๒๒๑๐๑ วิชาศิลปะ๓

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๑

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษา ระบุ วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และอธิบายเกี่ยวกับการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง หลักและวิธีการสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร หลักและวิธีการวิเคราะห์การแสดง วิธีการวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดงนาฏศิลป์และการละคร เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมในอดีตและอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละคร

โดยฝึกปฏิบัติการสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร รวบรวมมาตรฐานเพลงงามแสดงเดือนและเพลงชาวไทย และฝึกวิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่นพร้อมเสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง โดยใช้ (วิธีการสอน/ทักษะ)

- ทักษะการปฏิบัติและการทำงานกลุ่ม สังคมมิติ
- การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงานและหรือขั้นการ ประเมินผล
- วิธีสอนแบบจิ๊กซอร์

เพื่อให้เห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน

คุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิด การคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๓.๑ ม.๒/๑ อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง	ศ ๓.๑ ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดง โดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร
ศ ๓.๑ ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร ที่เหมาะสม	-
ศ ๓.๑ ม.๒/๔ เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง	-
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๔ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑ วิชาศิลปะ ๓
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๑ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	ทักษะพื้นฐาน และการฝึกหัด	ศ ๓.๑ ม.๒/๑	ศ ๓.๑ ม.๒/๒	๑) นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการ ละครในการแสดง ๒) ภาษาท่า และการตีบท ๓) ท่าทางเคลื่อนไหวที่แสดงสื่อ ทางอารมณ์	๑๐	๒๐
๒	ความรู้พื้นฐาน นาฏศิลป์ไทย	ศ ๓.๑ ม.๒/๑	ศ ๓.๑ ม.๒/๒	นาฏศิลป์เป็นวิชาที่ว่าด้วยเรื่อง ของการฟ้อนรำและการละคร ซึ่ง ต้องมีพื้นฐาน ความรู้เกี่ยวกับกาเคลื่อนไหว การตีบทละคร รวมทั้งลักษณะ รูปแบบของการแสดง และ การบูรณาการ จึงจะสามารถ วิเคราะห์เกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทยได้	๑๐	๒๐
๓	การแสดง นาฏศิลป์ไทย มาตรฐาน	ศ ๓.๑ ม.๒/๓ ม.๒/๔	ศ ๓.๑ ม.๒/๒	นาฏศิลป์ไทยมาตรฐาน เป็นการ แสดงที่ปรมาจารย์นาฏศิลป์ไทย ได้กำหนดไว้เป็นแบบแผน ผู้ที่หัด นาฏศิลป์จะต้องเรียนรู้และเข้าใจ เกี่ยวกับพื้นฐานของการแสดง นาฏศิลป์ไทยและหลักในการ วิเคราะห์ วิจัยการแสดง นาฏศิลป์	๒๐	๓๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๒๒๑๐๒ วิชาศิลปะ๔

ภาคเรียนที่ ๒

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษา ระบุ วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และอธิบายเกี่ยวกับการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง หลักและวิธีการสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร หลักและวิธีการวิเคราะห์การแสดง วิธีการวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดงนาฏศิลป์และการละคร เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมในอดีต และอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละคร

โดยฝึกปฏิบัติการสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร รวบรวมมาตรฐานเพลงงามแสดงเดือนและเพลงชาวไทย และฝึกวิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่นพร้อมเสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง โดยใช้ (วิธีการสอน/ทักษะ)

- ทักษะการปฏิบัติและการทำงานกลุ่ม สังคมมิติ
- การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงานและหรือขั้นการ ประเมินผล
- วิธีสอนแบบจิ๊กซอร์

เพื่อให้เห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน

คุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิด การคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๓.๑ ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร ที่เหมาะสม	ศ ๓.๑ ม.๒/๑ เปรียบเทียบ ลักษณะเฉพาะของการแสดง นาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ
ศ ๓.๑ ม.๒/๕ เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการ ละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	ศ ๓.๑ ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดง โดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์ และ การละคร
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	
ศ ๓.๒ ม.๒/๓ อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อ หาของละคร	ศ ๓.๒ ม.๒/๑ เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดง นาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๓ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๖ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ วิชาศิลปะ ๔
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๑ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	นาฏศิลป์ พื้นเมือง	ศ ๓.๒ ม.๒/๓	ศ ๓.๒ ม.๒/๑	นาฏศิลป์พื้นเมือง เป็น ศิลปะการแสดงของคนในท้องถิ่น ที่มีความแตกต่างกันไปตามสภาพ พื้นที่ ภูมิอากาศ ภาษา วัฒนธรรม และวิถีชีวิตความ เป็นอยู่ นาฏศิลป์พื้นเมืองของ ไทยแบ่งออกเป็น ๔ ภูมิภาค และ แต่ละภาคจะมีเอกลักษณ์ที่ แตกต่างกันนาฏศิลป์และการ ละครไทยมีประวัติศาสตร์ ยาวนานมาตั้งแต่สมัยก่อนการ ก่อตั้งถิ่นฐานการสถาปนา อาณาจักรไทย ซึ่งนาฏศิลป์และ การละครไทยมีการพัฒนา รูปแบบเรื่อยมาตามการ เปลี่ยนแปลงทางสังคม	๑๕	๒๐
๒	ความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับการ ละคร	ศ ๓.๑ ม.๒/๕	ศ ๓.๑ ม.๒/๒	ละครเป็นศิลปะการแสดงที่ จำเป็นต้องอาศัยความรู้พื้นฐาน ในเรื่องของการสร้างสรรค์ การแสดง องค์ประกอบของการ แสดง รวมทั้งการบูรณาการ ร่วมกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ	๑๐	๒๐
๓	การแสดงละคร	ศ ๓.๑ ม.๒/๓ ศ ๓.๒ ม.๒/๓	ศ ๓.๑ ม.๒/๒ ศ ๓.๒ ม.๒/๑	๑) บทบาทและหน้าที่ของฝ่าย ต่างๆ ในการจัดการแสดง	๑๕	๓๐

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				๒) การสร้างสรรค์กิจกรรมการ แสดงที่สนใจโดยแบ่งฝ่ายและ หน้าที่ให้ชัดเจน ๓) หลักในการชมการแสดง		
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๒๓๑๐๑ วิชา ศิลปะ ๕

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษา วิเคราะห์ บรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่อง ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ เทคนิค วิธีการ ของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์ วิธีการใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์ อย่างน้อย ๓ ประเภท มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่างๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการ สร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็นเรื่องราว โดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ รูปแบบเนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น หรือของศิลปิน สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยาย เหตุการณ์ต่างๆ โดยใช้ที่หลากหลาย ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์และทักษะที่จำเป็นในการ ประกอบเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมและนำไปจัดนิทรรศการ ศึกษาและ เปรียบเทียบเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละ ยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ในการสร้างและนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ การเลือกใช้ วัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสม การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรมนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจริยธรรม คุณธรรม และทำนุบำรุงที่เหมาะสม

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๑.๑ ม.๓/๑ บรรยายสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ	ศ ๑.๑ ม.๓/๖ สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการ
ศ ๑.๑ ม.๓/๒ ระบุ และบรรยายเทคนิค วิธีการ ของศิลปิน ใน การสร้างงาน ทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๓/๗ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็น เรื่องราวโดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ
ศ ๑.๑ ม.๓/๓	ศ ๑.๑ ม.๓/๑๑ เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่าง

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ	เหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ
ศ ๑.๑ ม.๓/๔ มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์อย่างน้อย๓ประเภท	
ศ ๑.๑ ม.๓/๕ มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่าง ๆ ในการ สร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ	
ศ ๑.๑ ม.๓/๘ วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และผู้อื่น หรือของศิลปิน	
ศ ๑.๑ ม.๓/๙ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย	
ศ ๑.๑ ม.๓/๑๐ ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์ และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้น ๆ	
มาตรฐานศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทย และสากล	
-	ศ ๑.๒ ม.๓/๒ เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละ ยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล
รวม ๘ ตัวชี้วัด	รวม ๔ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๑๒ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑ วิชาศิลปะ ๕
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๑ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	ทัศนธาตุและ หลักการออกแบบ ในสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๓/๑	ศ ๑.๑ ม.๓/๗	ทัศนธาตุ หลักการออกแบบใน สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์	๑๐	๒๐
๒	เทคนิควิธีการใน การสร้างงาน ทัศนศิลป์ของ ศิลปิน	ศ ๑.๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓ ม.๓/๔	ศ ๑.๒ ม.๓/๒ ม.๓/๗ ม. ๓/๑๑	- เทคนิควิธีการของศิลปินใน การสร้างงานทัศนศิลป์ - วิธีการใช้ทัศนธาตุและ หลักการออกแบบในการสร้าง งานทัศนศิลป์ การสร้างงานทัศนศิลป์ทั้งไทย และสากล	๑๐	๒๐
๓	การสร้างสรรค์ ผลงานทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๓/๓ ,ม. ๓/๔ ม.๓/๕, ม. ๓/๗ ม. ๓/๘ ,ม. ๓/๙	ศ ๑.๑ ม.๓/๗ ม.๓/๖ ม.๓/๒ ม. ๓/๑๑	- วิธีการใช้ทัศนธาตุและ หลักการออกแบบในการสร้าง งานทัศนศิลป์ - การสร้างงานทัศนศิลป์ทั้งไทย และสากล - การใช้หลักการออกแบบใน การสร้างงานสื่อผสม - การสร้างงานทัศนศิลป์แบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อ ถ่ายทอดประสบการณ์ และ จินตนาการ - การประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและ หลักการ - ออกแบบสร้างงานทัศนศิลป์	๑๐	๓๐

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				- การวิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ การใช้เทคนิค วิธีการที่ หลากหลายสร้างงานทัศนศิลป์ เพื่อสื่อความหมาย		
๔	การวิเคราะห์ ผลงานทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๓/๘	ศ ๑.๒ ม.๓/๒	การวิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์	๑๐	๑๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๒๓๑๐๒ วิชา ศิลปะ ๖

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษา วิเคราะห์ บรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่อง ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ เทคนิค วิธีการ ของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์ วิธีการใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์ อย่างน้อย ๓ ประเภท มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่างๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการ ออกแบบ สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการ สร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็นเรื่องราว โดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ รูปแบบเนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น หรือของศิลปิน สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยาย เหตุการณ์ต่างๆ โดยใช้ที่หลากหลาย ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์และทักษะที่จำเป็นในการ ประกอบเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมและนำไปจัดนิทรรศการ ศึกษาและ เปรียบเทียบเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละ ยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ในการสร้างและนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ การเลือกใช้ วัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสม การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรมนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจริยธรรม คุณธรรม และทำนุบำรุงที่เหมาะสม

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๑.๑ ม.๓/๔ มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์อย่างน้อย ๓ ประเภท	ศ ๑.๑ ม.๓/๗ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็น เรื่องราวโดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการ ออกแบบ
ศ ๑.๑ ม.๓/๙ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยายเหตุการณ์ ต่าง ๆ โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย	ศ ๑.๑ ม.๓/๑๑ เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่าง เหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ
ศ ๑.๑ ม.๓/๑๐	

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์ และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้น ๆ	
มาตรฐานศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทย และสากล	
ศ ๑.๒ ม.๓/๑ ศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม	ศ ๑.๒ ม.๓/๒ เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละ ยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล
รวม ๔ ตัวชี้วัด	รวม ๓ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๗ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ วิชาศิลปะ ๒
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๑ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	ทัศนศิลป์กับการ ประกอบอาชีพ	ศ ๑.๑ ม. ๓/๑๐	ศ ๑.๑ ม.๓/๗	อาชีพที่เกี่ยวข้องกับงาน ทัศนศิลป์นั้นมีหลายอาชีพ ซึ่ง แต่ละอาชีพจำเป็นต้องอาศัย ทักษะพื้นฐานที่เหมือนกัน หลายประการ มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ผลงานของตนเอง ประสบความสำเร็จ	๑๔	๓๐
๒	การจัดนิทรรศการ ทางทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๓/๔ ม.๓/๙	ศ ๑.๑ ม. ๓/๑๑	การเลือกผลงานทัศนศิลป์เพื่อ นำไปจัดนิทรรศการ จำเป็นต้องมีการกำหนดเกณฑ์ สำหรับใช้คัดเลือก ซึ่งเกณฑ์ที่ กำหนดต้องเหมาะสมและ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ การจัดนิทรรศการ	๑๓	๓๐
๓	ทัศนศิลป์กับ วัฒนธรรม	ศ ๑.๒ ม. ๓/๑	ศ ๑.๒ ม.๓/๒	งานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่า ของวัฒนธรรมไทย และสากลในแต่ละยุคสมัยจะมี ความแตกต่างกัน	๑๓	๒๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑ วิชาศิลปะ ๕

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษาเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีเรื่อง โน้ตบทเพลงไทย อัตราจังหวะสองชั้น โน้ตสากล ในกุญแจซอลและฟา ในบันไดเสียง C Major เสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีในบทเพลงจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ในด้านวิธีการขับร้องและเครื่องดนตรีที่ใช้ การร้องและการบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบการร้อง บทเพลงพื้นบ้าน บทเพลงปลุกใจ บทเพลงไทยเดิม บทเพลงประสานเสียง ๒ แนว บทเพลงรูปแบบ ABA และบทเพลงประกอบการเต้นรำ การจัดประเภททางดนตรีพื้นเมือง วงดนตรีไทย และวงดนตรีสากล การถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลงเกี่ยวกับจังหวะกับอารมณ์เพลง ความดัง-เบา กับอารมณ์เพลง และความแตกต่างของอารมณ์เพลง บทเพลงที่ตนสนใจ การประเมินคุณภาพของบทเพลงด้านคุณภาพด้านเนื้อหา คุณภาพด้านเสียง และคุณภาพด้านองค์ประกอบดนตรี การใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีของตน บทบาทและอิทธิพลของดนตรีในสังคม องค์ประกอบของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม อิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง ภาษาท่า และการตีบท ท่าทางเคลื่อนไหวที่แสดงสื่อทางอารมณ์ ระเบียบได้เสร็จ รำวงมาตรฐาน รูปแบบการแสดง นาฏศิลป์ ทั้งนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน และนาฏศิลป์นานาชาติ บทบาทและหน้าที่ของฝ่ายต่าง ๆ ในการจัดการแสดง การสร้างสรรค์กิจกรรมการแสดงที่สนใจ โดยแบ่งฝ่ายและหน้าที่ให้ชัดเจน และหลักในการชมการแสดง

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีและนาฏศิลป์ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรีและนาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกและความคิดอย่างอิสระ และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

เพื่อให้เกิดความรู้สึกชื่นชมและเห็นคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล มีความสามารถในการสื่อสาร ในการคิดการใช้ทักษะชีวิต ในการใช้เทคโนโลยี เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Public Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชีวิต

ตัวชีวิตระหว่างทาง	ตัวชีวิตปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๒.๑ ม.๓/๑ เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรี และ งานศิลปะอื่น	ศ ๒.๑ ม.๓/๒ ร้องเพลง เล่นดนตรี เดี่ยวและรวมวง โดยเน้น เทคนิค การร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง
ศ ๒.๑ ม.๓/๔ อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้ องค์ประกอบ ดนตรีในการสร้างสรรค์ งานดนตรีของตนเอง	ศ ๒.๑ ม.๓/๓ แต่งเพลงสั้นๆ จังหวะง่าย ๆ
มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ ดนตรีที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	
-	ศ ๒.๒ ม.๓/๑ บรรยายวิวัฒนาการ ของดนตรี แต่ละยุคสมัย
รวม ๒ ตัวชี้วัด	รวม ๓ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๔ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑ วิชาศิลปะ ๕
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๑ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	ความรู้เกี่ยวกับ ดนตรีเบื้องต้น	ศ ๒.๑ ม.๓/๑	ศ ๒.๒ ม.๓/๑	เครื่องหมายและสัญลักษณ์ ทางดนตรี - โน้ตบทเพลงไทย อัตรา จังหวะสองชั้น - โน้ตสากล ในกุญแจซอล และฟาในบันไดเสียง C Major	๘	๑๕
๒	การขับร้องและ บรรเลงดนตรี		ศ ๒.๑ ม.๓/๒	- เสียงร้องและเสียงของ เครื่องดนตรีในบทเพลงจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ - วิธีการขับร้อง - เครื่องดนตรีที่ใช้	๑๔	๓๐
๓	อัตราจังหวะและ การประพันธ์เพลง		ศ ๒.๑ ม.๓/๓	การร้องและการบรรเลง เครื่องดนตรีประกอบการ ร้อง - บทเพลงพื้นบ้าน บท เพลงปลุกใจ - บทเพลงไทยเดิม - บทเพลงประสานเสียง ๒ แนว - บทเพลงรูปแบบ ABA - บทเพลงประกอบการ เต้นรำ	๑๐	๑๕
๔	การสร้างสรรค์บท เพลง	ศ ๒.๑ ม.๓/๔		การถ่ายทอดอารมณ์ของบท เพลง	๘	๒๐

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				- จังหวะกับอารมณ์เพลง - ความดัง-เบา กับอารมณ์เพลง - ความแตกต่างของอารมณ์เพลง		
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ วิชาศิลปะ ๖

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษาเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีเรื่อง โน้ตบทเพลงไทย อัตราจังหวะสองชั้น โน้ตสากล ในกุญแจซอลและฟา ในบันไดเสียง C Major เสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีในบทเพลงจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ในด้านวิธีการขับร้องและเครื่องดนตรีที่ใช้ การร้องและการบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบการร้อง บทเพลงพื้นบ้าน บทเพลงปลุกใจ บทเพลงไทยเดิม บทเพลงประสานเสียง ๒ แนว บทเพลงรูปแบบ ABA และบทเพลงประกอบการเต้นรำ การจัดประเภททางดนตรีพื้นเมือง วงดนตรีไทย และวงดนตรีสากล การถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลงเกี่ยวกับจังหวะกับอารมณ์เพลง ความดัง-เบา กับอารมณ์เพลง และความแตกต่างของอารมณ์เพลง บทเพลงที่ตนสนใจ การประเมินคุณภาพของบทเพลงด้านคุณภาพด้านเนื้อหา คุณภาพด้านเสียง และคุณภาพด้านองค์ประกอบดนตรี การใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีของตน บทบาทและอิทธิพลของดนตรีในสังคม องค์ประกอบของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม อิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง ภาษาท่า และการตีบท ท่าทางเคลื่อนไหวที่แสดงสื่อทางอารมณ์ ระเบียบได้เสร็จ ร่างมาตรฐาน รูปแบบการแสดง นาฏศิลป์ ทั้งนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน และนาฏศิลป์นานาชาติ บทบาทและหน้าที่ของฝ่ายต่าง ๆ ในการจัดการแสดง การสร้างสรรค์กิจกรรมการแสดงที่สนใจ โดยแบ่งฝ่ายและหน้าที่ให้ชัดเจน และหลักในการชมการแสดง

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีและนาฏศิลป์ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรีและนาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกและความคิดอย่างอิสระ และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

เพื่อให้เกิดความรู้สึกชื่นชมและเห็นคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล มีความสามารถในการสื่อสาร ในการคิดการใช้ทักษะชีวิต ในการใช้เทคโนโลยี เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Public Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๒.๑ ม.๓/๕ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง งานดนตรี ของตนเองและผู้อื่น	-
ศ ๒.๑ ม.๓/๖ อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคล และสังคม	-
ศ ๒.๑ ม.๓/๗ นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรี ที่เหมาะสม โดย การบูรณาการ กับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่ม ศิลปะ	-
มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ ดนตรีที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	
ศ ๒.๒ ม.๓/๒ อธิบายลักษณะเด่นที่ทำให้ งานดนตรีนั้น ได้รับการยอมรับ	ศ ๒.๒ ม.๓/๑ บรรยายวิวัฒนาการ ของดนตรี แต่ละยุคสมัย
รวม ๔ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๕ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ วิชาศิลปะ ๒
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๑ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	เปรียบเทียบความ แตกต่างของบท เพลง	ศ ๒.๑ ม.๓/๕		การถ่ายทอดอารมณ์ของบท เพลง - จังหวะกับอารมณ์เพลง - ความดัง-เบา กับอารมณ์ เพลง - ความแตกต่างของอารมณ์ เพลง	๑๐	๒๐
๒	อิทธิพลของดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๓/๖ ม.๓/๗		การถ่ายทอดอารมณ์ของบท เพลง - จังหวะกับอารมณ์เพลง - ความดัง-เบา กับอารมณ์ เพลง - ความแตกต่างของอารมณ์ เพลง - การนำเสนอบทเพลงที่ตน สนใจ	๑๐	๒๐
๓	ประวัติดนตรี		ศ ๒.๒ ม.๓/๑	บทบาทและอิทธิพลของดนตรี - บทบาทดนตรีในสังคม - อิทธิพลของดนตรีในสังคม	๑๐	๒๐
๔	ปัจจัยที่ทำให้งาน ดนตรีได้รับการ ยอมรับ	ศ ๒.๒ ม.๓/๒		- องค์ประกอบของดนตรีในแต่ ละวัฒนธรรม	๑๐	๒๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
รหัส ศ๒๓๑๐๑ วิชาศิลปะ๕
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑
จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับนาฏยศัพท์และภาษาท่า ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการแสดงโขน ละคร ระบาย รำ ฟ้อน ด้วยการเรียนรู้การฝึกหัดเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อแสดงออกอย่างมีความหมายเฉพาะ เป็นภาษาท่าทาง (เป็นสาร) ที่ใช้ในการสื่อสารอย่างหนึ่ง ที่ทั้งผู้ถ่ายทอดสาร (ผู้รำ) และผู้รับสาร (ผู้ชม) จำเป็นจะต้องเข้าใจตรงกัน จึงจะสามารถเข้าใจในความหมายของการแสดงออกนั้นได้อย่างถูกต้อง เรียนรู้ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เพื่อเน้นความหมาย ด้วยการแสดงออกมาเป็นท่าทาง โดยเลียนแบบท่าทางธรรมชาติเพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้

โดยฝึกการประดิษฐ์ท่ารำและท่าทางประกอบการแสดงในแบบต่าง ๆ ให้มีความประณีต สวยงาม สื่อความหมายได้ชัดเจน มีความสัมพันธ์สอดคล้องกันทั้งท่ารำ ทำนอง จังหวะของเพลง และเครื่องแต่งกายเหมาะสม กลมกลืน และสวยงาม โดยใช้ (วิธีการสอน/ทักษะ)

- ทักษะการปฏิบัติและการทำงานกลุ่ม สังคมมิติ
- การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงานและหรือขั้นการ ประเมินผล
- วิธีสอนแบบจิ๊กซอร์

เพื่อให้เห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน

คุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิด การคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๓.๑ ม.๓/๑ ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์	ศ ๓.๑ ม.๓/๔ มีทักษะในการแปลความและการสื่อสาร

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ทางการละคร	ผ่านการแสดง
ศ ๓.๑ ม.๓/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่ เหมาะสม บรรยายเปรียบเทียบการแสดงอาภักปกริยาของ ผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง	ศ ๓.๑ ม.๓/๕ วิจารณ์เปรียบเทียบ งานนาฏศิลป์ ที่มี ความแตกต่างกัน
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ นาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	
ศ ๓.๒ ม.๓/๑ ออกแบบ และสร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่ง กายเพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ	-
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๒ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๕ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑ วิชาศิลปะ ๕
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
จำนวน ๑ หน่วยกิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
รหัส ศ๒๓๑๐๒ วิชาศิลปะ๖
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒
จำนวน ๑ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	องค์ประกอบของ บทละคร	ศ ๓.๑ ม.๓/๑	ศ ๓.๑ ม.๓/๔	- ความหมายของบทละคร - ความสำคัญของละคร - องค์ประกอบของละคร - ประเภทของละคร - รูปแบบการนำเสนอละคร - ละครกับชีวิต	๑๐	๒๐
๒	นาฏยศัพท์และ ภาษาท่า	ศ ๓.๑ ม.๓/๒	ศ ๓.๑ ม.๓/๕	- พัฒนาการของท่ารำจากท่า ธรรมชาติ - สุนาฏยประดิษฐ์ - นาฏยศัพท์ - ภาษาท่า (๑) - ภาษาท่า (๒) (รำแม่บท)	๑๐	๒๐
๓	การแสดงนาฏศิลป์	ศ ๓.๑ ม.๓/๒	ศ ๓.๑ ม.๓/๕	- การแสดงเป็นหมู่ (ระบำศรีวิชัย) - การแสดงเดี่ยว (รำฉุยฉาย) - การแสดงละคร - การแสดงเป็นชุดเป็นตอน	๑๐	๒๐
๔	การประดิษฐ์ท่ารำ และท่าทาง ประกอบการแสดง	ศ ๓.๒ ม.๓/๑	ศ ๓.๑ ม.๓/๔	- หลักการประดิษฐ์ท่ารำและ ท่าทางประกอบการแสดง - ข้อควรคำนึงในการประดิษฐ์ท่า รำ - การจัดแถวของการแสดงระบำ - ท่าทางที่ใช้ในการประดิษฐ์ท่ารำ	๑๐	๒๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

ศึกษา ระบุ วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และอธิบายเกี่ยวกับการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง หลักและวิธีการสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร หลักและวิธีการวิเคราะห์การแสดง วิธีการวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดงนาฏศิลป์และการละคร เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมในอดีตและอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละคร

โดยฝึกปฏิบัติการสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร รวบรวมมาตรฐาน เพลงงามแสดงเดือนและเพลงชาวไทย และฝึกวิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่นพร้อมเสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง โดยใช้ (วิธีการสอน/ทักษะ)

- ทักษะการปฏิบัติและการทำงานกลุ่ม สังคมมิติ
- การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงานและหรือขั้นการ ประเมินผล
- วิธีสอนแบบจิ๊กซอร์

เพื่อให้เห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน

คุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิด การคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	
ศ ๓.๑ ม.๓/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่ เหมาะสม บรรยายเปรียบเทียบการแสดงอาภักิริยาของ ผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง	ศ ๓.๑ ม.๓/๔ มีทักษะในการแปลความและการสื่อสาร ผ่านการแสดง
ศ ๓.๑ ม.๓/๖ ร่วมจัดงานการแสดงในบทบาทหน้าที่ ต่าง ๆ	ศ ๓.๑ ม.๓/๕ วิจารณ์เปรียบเทียบ งานนาฏศิลป์ ที่ม

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	ความแตกต่างกัน
ศ ๓.๑ ม.๓/๗ นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่อง ของการแสดงที่ สามารถนำไปปรับใช้ ในชีวิตประจำวัน	
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ นาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	
ศ ๓.๒ ม.๓/๓ แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์	ศ ๓.๒ ม.๓/๒ อธิบายความสำคัญ และบทบาทของนาฏศิลป์และ การละครในชีวิตประจำวัน
รวม ๔ ตัวชี้วัด	รวม ๓ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๗ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ วิชาศิลปะ ๒
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๔๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๑ หน่วยกิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รายวิชาพื้นฐาน

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	องค์ประกอบ นาฏศิลป์	ศ ๓.๑ ม.๓/๒ ศ ๓.๒ ม.๓/๑	ศ ๓.๑ ม.๓/๕ ศ ๓.๒ ม.๓/๒	- องค์ประกอบของนาฏศิลป์ - การออกแบบและสร้างสรรค์ อุปกรณ์และ เครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์สร้างสรรค์	๑๐	๒๐
๒	การจัดงานการ แสดง	ศ ๓.๑ ม.๓/๖	ศ ๓.๑ ม.๓/๕	- หลักการนำเสนอการแสดง - ประเภทและขั้นตอนการ จัดการแสดง - คุณค่าและความสำคัญของ ศิลปะการแสดง	๑๐	๒๐
๓	คุณค่าของ นาฏศิลป์กับสังคม	ศ ๓.๑ ม.๓/๗	ศ ๓.๑ ม.๓/๔	คุณค่าของนาฏศิลป์กับสังคม	๑๐	๒๐
๔	นาฏศิลป์และการ ละครใน ชีวิตประจำวัน	ศ ๓.๒ ม.๓/๓	ศ ๓.๒ ม.๓/๒	- การอนุรักษ์นาฏศิลป์ - ความสำคัญและบทบาทของ นาฏศิลป์และการละครใน ชีวิตประจำวัน	๑๐	๑๐
ระหว่างภาคเรียน					๔๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๔๑	๑๐๐

รหัส ศ๓๑๑๐๑วิชา ศิลปะ ๑

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษา บรรยาย ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบของทัศนธาตุ แนวคิดในงานทัศนศิลป์ ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน เทคนิคในการวาดภาพสื่อความหมาย การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ การพัฒนางานทัศนศิลป์ การจัดทำแฟ้มสะสมงาน การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา วิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจ วัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย และเปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคการวาดภาพที่หลากหลายในการสื่อความหมายหรือเรื่องราวต่าง ๆ และถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ รวมถึงนำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางานทัศนศิลป์ แล้วจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่าของงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีวินัย มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Public Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์การใช้ทัศนธาตุ และหลักการ ออกแบบในการสื่อความหมายในรูปแบบต่าง ๆ	-
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๒ บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์ โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์	
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๓ วิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์และเทคนิคของศิลปินในการแสดงออกทางทัศนศิลป์	-
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๐ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
รวมทั้งหมด ๓ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๑๑๐๑ วิชา ศิลปะ๑
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	ทัศนธาตุกับการ สื่อสารความหมาย	ศ๑.๑ ม.๔-๖/๑		การส่งผ่านงานศิลปะจึงต้อง อาศัยการสื่อความหมายทาง ทัศนศิลป์	๕	๒๕
๒	วัตถุประสงค์ เนื้อหา และศัพท์ ศิลปะ	ศ๑.๑ ม.๔-๖/๒		- การออกแบบเพื่อนำเสนอ ความงามความพึงพอใจเน้น ความคิดสร้างสรรค์ - การสร้างสรรค์ทัศนศิลป์เป็น การค้นหารูปทรงที่มีคุณค่า มี ความสำคัญ มีความสอดคล้อง กับเป้าหมายของการ สร้างสรรค์	๕	๒๕
๓	วัสดุ อุปกรณ์ และ เทคนิควิธีการที่ใช้ ในงานทัศนศิลป์	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๓		- การเขียนภาพด้วยเส้น ทั้งที่ เป็นเส้นจากดินสอ ปากกา พู่กัน ฯลฯ เป็นภาพที่แสดง น้ำหนักอ่อนแก่โดยใช้เส้นเป็น องค์ประกอบสำคัญ - การเขียนภาพระบายสีเป็น การขีด ขีด เขียน ระบายด้วย สีชนิดต่าง ๆ ด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน มีลักษณะสองมิติ สาม มิติ - งานภาพพิมพ์เกี่ยวข้องกับ การวาดเส้นสร้างสรรค์ เพราะ มีลักษณะแสดงคุณค่าความ งามของเส้น	๑๐	๓๐

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				- การปั้น หล่อ การแกะสลัก ฯลฯ โดยการปั้นจะใช้วัสดุที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปทรงได้ - การศึกษาผลงานของศิลปินที่มีชื่อเสียงทั้งศิลปินไทยและสากล รวมถึงความสัมพันธ์ของงานศิลปะกับสังคมจะทำให้ทราบถึงแนวคิด วิธีการของศิลปินแต่ละคน		
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๑๑๐๒ วิชา ศิลปะ ๒

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษา บรรยาย ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบของทัศนธาตุ แนวคิดในงานทัศนศิลป์ ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน เทคนิคในการวาดภาพสื่อความหมาย การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ การพัฒนางานทัศนศิลป์ การจัดทำแฟ้มสะสมงาน การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา วิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจ วัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย และเปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคการวาดภาพที่หลากหลายในการสื่อความหมายหรือเรื่องราวต่าง ๆ และถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ รวมถึงนำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางานทัศนศิลป์ แล้วจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่าของงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีวินัย มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Public Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑๑ วาดภาพ ระบายสีเป็นภาพล้อเลียน หรือภาพการ์ตูนเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคมในปัจจุบัน	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๘ ประเมินและ วิจารณ์งานทัศนศิลป์ โดยใช้ทฤษฎีการวิจารณ์ศิลปะ
-	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑๐

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ไทย สากล โดยศึกษาจากแนวคิดและวิธีการสร้างงานของศิลปินที่ต้นชั้นชอบ
รวม ๑ ตัวชี้วัด	รวม ๒ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๓ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๑๑๐๒ วิชา ศิลปะ๒
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	ทัศนธาตุกับการ สื่อสารความหมาย		ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๘	การส่งผ่านงานศิลปะจึงต้องอาศัยการสื่อความหมายทางทัศนศิลป์ผู้วิเคราะห์วิจารณ์มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณค่าของงานศิลปะจะช่วยให้เรานำไปเป็นส่วนหนึ่งของบทวิจารณ์ จะทำให้น่าอ่านน่าสนใจมากขึ้น	๕	๒๕
๒	แฟ้มสะสมงาน ทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๔- ๖/๑๑		-แฟ้มสะสมผลงาน ถือว่าเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่จะช่วยให้มหาวิทยาลัย บริษัทที่เราต้องเข้าสมัครได้รู้จักเรามากขึ้น เกี่ยวกับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวเรา -แฟ้มสะสมผลงาน ถือว่าเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่จะช่วยให้มหาวิทยาลัย บริษัทที่เราต้องเข้าสมัครได้รู้จักเรามากขึ้น เกี่ยวกับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวเรา -แฟ้มสะสมผลงาน ถือว่าเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่จะช่วยให้มหาวิทยาลัย บริษัทที่เราต้องเข้าสมัครได้รู้จักเรามากขึ้น เกี่ยวกับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวเรา	๑๐	๓๐

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				-แฟ้มสะสมผลงาน ถือว่าเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่จะช่วยให้มหาวิทยาลัย บริษัทที่เราต้องเข้าสมัครได้รู้จักเรามากขึ้น เกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับตัวเรา -แฟ้มสะสมผลงาน ถือว่าเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่จะช่วยให้มหาวิทยาลัย บริษัทที่เราต้องเข้าสมัครได้รู้จักเรามากขึ้น เกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับตัวเรา		
๓	การศึกษาเพื่อการสร้าง สรรค์		ศ ๑.๒ ม.๔- ๖/๑๐	ศิลปะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และศักยภาพของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะการแสดงออกทางด้านอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการ การสร้างสรรค์กิจกรรมทัศนศิลป์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นของไทยหรือสากลนั้น -ศิลปะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และศักยภาพของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะการแสดงออกทางด้านอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการ การสร้างสรรค์กิจกรรมทัศนศิลป์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นของไทยหรือสากลนั้น -ศิลปะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และศักยภาพของเด็กและ	๕	๒๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				เยาวชน โดยเฉพาะการ แสดงออกทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และ จินตนาการ การสร้างสรรค์ กิจกรรมทัศนศิลป์ต่าง ๆ ไม่ ว่าของไทยหรือสากลนั้น		
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๑๑๐๑ วิชา ศิลปะ๑

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรีผ่านกระบวนการอธิบาย เปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท จำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรีไทยและสากล อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ ร้องเพลง หรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการแสดงออก และคุณภาพของการแสดง สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์และการเล่นดนตรีของตนเอง และผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม และนำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรี ในการแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานดนตรี

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเข้าใจความสัมพันธ์ดนตรีกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันร่วมอนุรักษ์และสืบทอด ภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมคุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากล และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่าดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๑ เปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลง และวงดนตรีแต่ละประเภท	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕ ร้องเพลง หรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการแสดงออกและคุณภาพของการแสดง
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๒ จำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรีทั้งไทยและสากล	-
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔ อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ	-
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๖	-

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพ การประพันธ์ และการเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่นได้อย่าง เหมาะสม	
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๘ นำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ	-
รวม ๕ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๖ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๑๑๐๑
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	ความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับดนตรี	ศ ๒.๑ ม. ๔-๖/๑ ม. ๔-๖/๒ ม. ๔-๖/๔ ม. ๔-๖/๖ ม. ๔-๖/๘	ศ ๒.๑ ม. ๔-๖/๕	-แนะนำการเรียนการสอน -ตัวอย่างกิจกรรม -นันทนาการ -กระบวนการเรียน การสอนที่เน้นนักเรียน เป็นศูนย์กลาง -ดนตรีกับการผ่อนคลาย -ดนตรีกับการพัฒนามนุษย์ -ดนตรีกับการบำบัดรักษา -ดนตรีกับการประชาสัมพันธ์- -ดนตรีกับธุรกิจ -ดนตรีกับการศึกษา	๘	๓๒
๒	วงดนตรีไทย	ศ ๒.๑ ม. ๔-๖/๕		-ที่มาของวงดนตรีไทย -ประเภทของวงดนตรีไทย	๓	๑๒
๓	วงดนตรีสากล	ศ ๒.๑ ม. ๔-๖/๕		-ที่มาของวงดนตรีสากล -ประเภทของวงดนตรีสากล	๓	๑๒
๔	วงดนตรี และ รูปแบบของบท เพลง	ศ ๒.๑ ม. ๔-๖/๑		-เครื่องดนตรีไทยและวงดนตรี ไทยบรรเลง -เครื่องดนตรีสากลและวง ดนตรีสากลบรรเลง	๖	๒๔
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๑๑๐๒

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรีผ่านกระบวนการอธิบาย เปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท จำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรีไทยและสากล อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ ร้องเพลง หรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการแสดงออก และคุณภาพของการแสดง สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์และการเล่นดนตรีของตนเอง และผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม และนำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรี ในการแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานดนตรี

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเข้าใจความสัมพันธ์ ดนตรีกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันร่วมอนุรักษ์และสืบทอด ภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมคุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากล และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า ดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔ อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตรา จังหวะต่าง ๆ	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕ ร้องเพลง หรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้น เทคนิคการแสดงออกและคุณภาพของการแสดง
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๖ สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพ การประพันธ์ และการเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่นได้อย่าง เหมาะสม	-
รวม ๒ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๓ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๑๑๐๒ วิชา ศิลปะ๒
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	การบันทึกโน้ต เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ทาง ดนตรีสากล เบื้องต้น	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔		-บรรทัด ๕ เส้น -ตัวโน้ต -กุญแจประจำหลัก -เครื่องหมายแปลงเสียง -ตัวหยุด -การเพิ่มค่าของตัวโน้ต	๓	๑๒
๒	การบันทึกโน้ต เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ทาง ดนตรีไทยเบื้องต้น	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔		-เครื่องหมายและสัญลักษณ์ ทางดนตรีไทย -อัตราจังหวะ -ตัวอย่างบทเพลงไทยใน อัตราจังหวะต่าง ๆ	๓	๑๒
๓	การฝึกปฏิบัติร้อง เพลง		ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕	-เทคนิคการร้องเพลงสากล -เทคนิคการร้องเพลงไทย	๖	๒๔
๔	การฝึกปฏิบัติ เครื่องดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๖	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕	- การบรรเลงดนตรีไทย - การบรรเลงดนตรีสากล -เกณฑ์ในการประเมินผลงาน ทางดนตรี	๘	๓๒
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๑๑๐๑ วิชา ศิลปะ ๑

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษา ระบุ วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และอธิบายเกี่ยวกับการแสดงรูปแบบต่าง ๆ ประวัติความเป็นมาของการแสดงละครตะวันตก องค์ประกอบในการแสดงละครตะวันตก ประเภทของละครตะวันตก ความเป็นมาของละครสร้างสรรค์ องค์ประกอบของละครสร้างสรรค์ ประเภทของละครสร้างสรรค์ กระบวนการละครสร้างสรรค์ และการประดิษฐ์ทำรำที่เป็นคู่และหมู่

โดยฝึกปฏิบัติทักษะในการแสดงรูปแบบต่าง ๆ การสร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ การใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่ และการแสดงจินตลีลา

เพื่อให้เห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมคุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียน เกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๓ ใช้ความคิดริเริ่ม ในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และหมู่
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๒ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ	-
รวม ๒ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๓ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๑๑๐๑
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่าง ทาง	ปลายทาง			
๑	พื้นฐาน ศิลปะการแสดงไทย	ศ๓.๑ ม.๔-๖/๑	ศ๓.๑ ม.๔-๖/๓	- ความหมายของ ศิลปะการแสดงไทย - ความสำคัญของการแสดงที่ มีเรื่องราว - ประเภทของศิลปะการแสดง ที่มีเรื่องราว - ความสำคัญของการแสดงที่ ไม่มีเรื่องราว - ประเภทของศิลปะการแสดง ที่ไม่มีเรื่องราว	๑๐	๔๐
๒	พื้นฐานการ สร้างสรรค์ ศิลปะการแสดงไทย	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒	ศ๓.๑ ม.๔-๖/๓	- นาฏยประดิษฐ์และหลักการ ออกแบบนาฏยศิลป์ไทย - การเคลื่อนไหวในการแสดง นาฏศิลป์- ภาษาท่า (๑) - ฉุยฉายพราหมณ์	๑๐	๔๐
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๑๑๐๒ วิชา ศิลปะ ๒

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาความรู้เรื่องรูปแบบการแสดงระบำ รำ ฟ้อน การแสดงพื้นเมืองภาคต่าง ๆ การละครไทย และการละครสากล การสร้างสรรค์ละครสั้น ความเป็นมาและองค์ประกอบของละครสร้างสรรค์หรือละครพูด การประดิษฐ์ท่ารำในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่ การวิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์ และการละคร การวิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และการละคร ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละคร เทคนิคการจัดการแสดง การประเมินคุณภาพการแสดง การนำท่าทางและการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวันมาใช้ในการแสดง การจัดการแสดงในวันสำคัญของโรงเรียน การแสดงนาฏศิลป์ในโอกาสต่าง ๆ บทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของไทยในยุคสมัยต่าง ๆ และการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

โดยใช้กระบวนการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การวิเคราะห์ เปรียบเทียบ บรรยาย อภิปราย นำเสนอ และการฝึกปฏิบัติ

เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะทางด้านนาฏศิลป์ มีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิตและเทคโนโลยี รวมทั้งเกิดความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Public Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๓ ใช้ความคิดริเริ่ม ในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และหมู่
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๒ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ	-
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ	

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
สากล	
-	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๓ บรรยาย วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และ การละคร ไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
รวม ๒ ตัวชี้วัด	รวม ๒ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๔ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๑๑๐๒ วิชา ศิลปะ๒
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	การฝึกทักษะการ แสดงขั้นพื้นฐาน		ศ๓.๑ ม.๔-๖/๓ ศ๓.๒ ม.๔-๖/๓	- การแสดงจินตลีลาประกอบ เพลง - การสร้างสรรค์และการ แสดงรำเป็นคู่ - การสร้างสรรค์และการ แสดงรำเป็นหมู่	๑๐	๔๐
๒	พื้นฐาน ศิลปะการแสดง ตะวันตก	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ ม.๔-๖/๒		- ประวัติความเป็นมาของ การแสดงละครตะวันตก - องค์ประกอบและประเภท ของละครตะวันตก - ละครสร้างสรรค์	๑๐	๔๐
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๒๑๐๑ วิชา ศิลปะ ๓

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษา บรรยาย ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบของทัศนธาตุ แนวคิดในงานทัศนศิลป์ ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน เทคนิคในการวาดภาพสื่อความหมาย การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ การพัฒนางานทัศนศิลป์ การจัดทำแฟ้มสะสมงาน การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา วิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจ วัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย และเปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคการวาดภาพที่หลากหลายในการสื่อความหมายหรือเรื่องราวต่าง ๆ และถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ รวมถึงนำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางานทัศนศิลป์ แล้วจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่าของงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีวินัย มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Public Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์การใช้ทัศนธาตุ และหลักการ ออกแบบ ในการสื่อความหมายในรูปแบบต่าง ๆ	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑๐ สร้างสรรค์งาน ทัศนศิลป์ไทย สากล โดยศึกษาจากแนวคิดและวิธีการสร้างงานของ ศิลปินที่ตน ชื่นชอบ
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๒ บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหาของงาน ทัศนศิลป์ โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์	-

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๓ บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหาของงาน ทัศนศิลป์ โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์	-
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงาน ทัศนศิลป์	-
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๗ วิเคราะห์และอธิบายจุดมุ่งหมายของศิลปินในการ เลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคและเนื้อหาที่ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์	-
รวม ๕ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๖ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑ วิชา ศิลปะ๓
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	การบรรยาย ผลงานทางทัศน ศิลป์	ศ๑.๑ ม.๔-๖/๒		- สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ตามจินตนาการ และ ความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์ คุณค่างานทัศนศิลป์ถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิดต่องาน ศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	๖	๒๔
๒	งานทัศนศิลป์ ตะวันตกและ ตะวันออก	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑		ทัศนศิลป์ คือ ผลงานของ มนุษย์ ที่แสดงออกด้วยวัสดุ เป็นสื่อ ให้เป็นรูปแบบ มองเห็นและสัมผัสได้ ผลงาน ทัศนศิลป์ของชาติต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นในโลก ต่างก็ได้รับ อิทธิพลสืบเนื่องต่อ ๆ กันมา โดยลำดับ โดยเชื่อกันว่า จุดเริ่มต้นทางทัศนศิลป์ของ มนุษย์นั้นเกิดขึ้นพร้อมกับ ความเจริญด้านต่าง ๆ ของ มนุษย์ และมีส่วนเกี่ยวข้อง กับการดำรงชีวิตของมนุษย์ ตลอดมา เช่น สะท้อนถึง ความเชื่อศรัทธาที่มีต่อ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๖	๒๔

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				รูปแบบทางทัศนศิลป์จึงมีความแตกต่างไปตามลักษณะผลรวมของความเชื่อ ปรัชญา วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจของแต่ละยุคสมัย		
๓	การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของศิลปิน	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๓ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๗	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑๐	สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ต่อกงานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๘	๓๒
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๒๑๐๒ วิชา ศิลปะ ๔

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษา บรรยาย ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบของทัศนธาตุ แนวคิดในงานทัศนศิลป์ ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน เทคนิคในการวาดภาพสื่อความหมาย การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ การพัฒนางานทัศนศิลป์ การจัดทำแฟ้มสะสมงาน การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา วิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจ วัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย และเปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคการวาดภาพที่หลากหลายในการสื่อความหมายหรือเรื่องราวต่าง ๆ และถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ รวมถึงนำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางานทัศนศิลป์ แล้วจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่าของงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีวินัย มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Public Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงาน ทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๕ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ด้วยเทคโนโลยี ต่าง ๆ โดยเน้นหลักการออกแบบและ การจัด องค์ประกอบศิลป์
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๖	-

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ออกแบบงานทัศนศิลป์ได้เหมาะสมกับโอกาส และสถานที่	
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๙ จัดกลุ่มงานทัศนศิลป์ เพื่อสะท้อนพัฒนาการ และความก้าวหน้าของตนเอง	-
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๔ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๒ วิชา ศิลปะ๔
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	การสร้างงาน ทัศนศิลป์	ศ๑.๑ ม.๔-๖/๔		ทัศนศิลป์เป็นผลงานที่มีความมุ่งหมาย ในการแสดงออกซึ่งอารมณ์ความรู้สึก ความคิด หรือความงาม ซึ่งเกิดจากการสร้างสรรค์ของศิลปินไปยังผู้ดู ด้วยกระบวนการสร้างสรรค์ที่แสดงปรากฏการณ์ตามทักษะ และลักษณะเฉพาะตัวของศิลปิน โดยที่กลวิธีเหล่านั้นสัมพันธ์กับสื่อที่แสดงออกทาง เทคนิคหรือกระบวนการที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานของศิลปิน เป็นกลวิธีทางศิลปะที่ศิลปินพยายามแสวงหาคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดเทคนิคเฉพาะตัว อันนำไปสู่การถ่ายทอดจินตนาการสู่ผลงาน	๔	๑๖
๒	การออกแบบและ การจัด องค์ประกอบศิลป์ ของงานทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๖	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๕	เทคโนโลยี เป็นสิ่งที่มนุษย์พัฒนาขึ้น เพื่อช่วยในการทำงานหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ หรือ	๑๒	๔๘

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				แม้กระทั่งสิ่งที่ไม่ได้เป็น สิ่งของที่จับต้องได้ เป็นการ ประยุกต์ นำเอาความรู้ทาง วิทยาศาสตร์มาใช้ และ ก่อให้เกิดประโยชน์ ในทาง ปฏิบัติ เมื่อผสมผสานกับการ ออกแบบ ที่มีรากฐานมาจาก งานศิลปะที่มีการพัฒนามาสู่ งานประยุกต์ศิลป์ที่ เน้นการ ออกแบบงานศิลปะเพื่อ ประโยชน์ใช้สอยในงาน ศิลปะด้านพาณิชย์ศิลป์ ที่ เกิดการผสมผสานไปสู่การ ออกแบบ ทัศนศิลป์ที่ใช้ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ใน การออกแบบและสร้างสรรค์ ทั้งด้านวิจิตรศิลป์และ ประยุกต์ศิลป์ การสร้างงาน ศิลปะด้วยคอมพิวเตอร์มี จุดเด่น คือ ช่วยให้ศิลปะ สามารถออกแบบต่างๆ ได้ อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ แบบที่สร้างขึ้นโดย คอมพิวเตอร์จะมีความแปลก ตา ทันสมัยน่าสนใจ เพราะ สามารถสร้างได้ทั้งภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวได้อีก ด้วย		
๓	แฟ้มสะสมงาน ทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๙		แฟ้มสะสมผลงานทัศนศิลป์ เป็นการนำผลงานทาง ทัศนศิลป์ ของผู้เรียนมา จัดเก็บอย่างมีระบบซึ่งแฟ้ม	๔	๑๖

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				สะสมผลงานจะเป็นเครื่องมือที่มีส่วนร่วมในการคัดเลือกผลงานที่ผู้เรียนจัดทำขึ้นมาจัดเก็บ ในแฟ้มสะสมผลงานของตนเองด้วยตนเอง อีกทั้งยังเป็น การสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ การสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์และสามารถประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง ตลอดจนการสะท้อนตัวตนของผู้เรียนเพื่อแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน		
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๒๑๐๑ วิชา ศิลปะ๓

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาปัจจัยในการสร้างสรรค์ผลงานดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม ทั้งด้านความเชื่อ ศาสนา วิถีชีวิต และเทคโนโลยี เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีในเรื่องของเครื่องหมายกำหนดอัตราจังหวะและเครื่องหมายกำหนดบันไดเสียง โน้ตบทเพลงไทยอัตราจังหวะ ๒ ชั้น และ ๓ ชั้น เทคนิคและการถ่ายทอดอารมณ์เพลงด้วยการร้องบรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและรวมวง เกณฑ์ในการประเมินผลงานดนตรีในด้านคุณภาพและคุณค่าของผลงานทางดนตรี การถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของงานดนตรีจากแต่ละวัฒนธรรม ลักษณะเด่นของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม ในด้านเครื่องดนตรี วงดนตรี ภาษา เนื้อร้อง สำเนียง และองค์ประกอบของเพลง แนวทางและวิธีการในการส่งเสริมอนุรักษ์ดนตรีไทย

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีในการแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ถ่ายทอด ความรู้สึกและความคิดอย่างอิสระ และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

เพื่อให้รู้สึกชื่นชมและเห็นคุณค่างานดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากลและร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและ วัฒนธรรมคุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียน เกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า ดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๗ เปรียบเทียบอารมณ์และความรู้สึก ที่ได้รับจาก งานดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๓ อธิบายเหตุผล ที่คนต่างวัฒนธรรม สร้างสรรค์งาน ดนตรีแตกต่างกัน

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
-	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕ ร้องเพลง หรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้น เทคนิคการแสดงออกและคุณภาพของการแสดง
รวม ๑ ตัวชี้วัด	รวม ๒ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๓ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๑๒๐๑ วิชา ศิลปะ๓
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	การสร้างสรรค์งาน ดนตรี		ศ ๒.๑ ม. ๔-๖/๓	ความเชื่อและศาสนาเป็น ปัจจัยสำคัญในการ สร้างสรรค์ผลงานดนตรีในแต่ ละวัฒนธรรม เช่น ดนตรีที่ใช้ ในการประกอบพิธีกรรมบูชา หรือบวงสรวงต่าง ๆ เพลง สาธุการ	๔	๑๖
๒	เอกลักษณ์ทาง ดนตรี		ศ ๒.๑ ม. ๔-๖/๓	วัฒนธรรมดนตรีของภาค กลางมีการผสมผสานทาง ดนตรีระหว่างดนตรีพื้นบ้าน และดนตรีหลวง จน กลายเป็นดนตรีแบบฉบับ เครื่องดนตรีมีครบ ๔ ประเภท ทั้งดีด สี ตี เป่า และเป็นภาคที่มีเพลง พื้นบ้านเป็นจำนวนมาก วัฒนธรรมดนตรีของ ภาคเหนือ มีทั้งการบรรเลง เดี่ยวและรวมวง เครื่องดนตรี มีลักษณะเรียบง่าย มีครบ ๔ ประเภท คือ ดีด สี ตี และ เป่า และยังมีเครื่องดนตรี ของชาวไทยภูเขาที่มี เอกลักษณ์ เพลงพื้นบ้านของ ภาคเหนือมีลักษณะเป็นบท ร้องมุขปาฐะ คิดคำร้องด้วย	๕	๒๐

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				ปฏิญาณไหวพริบ ถ้ายทอด โดยการจดจำกันมา		
๓	ดนตรีประเทศ เพื่อนบ้าน	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๗		วัฒนธรรมดนตรีอาเซียน สะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์ ของตนเอง โดยแต่ละ ประเทศในกลุ่มอาเซียนล้วน มีบทเพลงที่เปรียบเสมือน เป็นตัวแทนหรือแสดงถึงอัต ลักษณ์ของตนเอง บทเพลง เหล่านี้ได้ถูกนำเสนอในงาน สำคัญของกลุ่มประเทศ อาเซียนต่าง ๆ เช่น การจัด แข่งขันกีฬา การจัดงานทาง วัฒนธรรม	๕	๒๐
๔	วิถีใหม่ของคนตรี ไทย		ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕	ดนตรีเป็นสื่อในการถ่ายทอด เพื่อบ่งบอกถึงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ขับร้องหรือผู้ บรรเลง และส่งต่อไปยังผู้ฟัง ให้สามารถสัมผัสและรับรู้ได้ ในอารมณ์ดนตรีเหล่านั้น อีกทั้ง ยังช่วยให้ผู้ฟังเกิดความสุข เกิดความเพลิดเพลินจากการ ฟังหรือเล่นดนตรีอีกด้วย	๖	๒๔
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
รหัส ศ๓๒๑๐๒ วิชา ศิลปะ๔
เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒
จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาปัจจัยในการสร้างสรรค์ผลงานดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม ทั้งด้านความเชื่อ ศาสนา วิถีชีวิต และเทคโนโลยี เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีในเรื่องของเครื่องหมายกำหนดอัตราจังหวะและเครื่องหมายกำหนดบันไดเสียง โน้ตบทเพลงไทยอัตราจังหวะ ๒ ชั้น และ ๓ ชั้น เทคนิคและการถ่ายทอดอารมณ์เพลงด้วยการร้องบรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและรวมวง เกณฑ์ในการประเมินผลงานดนตรีในด้านคุณภาพและคุณค่าของผลงานทางดนตรี การถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของงานดนตรีจากแต่ละวัฒนธรรม ลักษณะเด่นของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม ในด้านเครื่องดนตรี วงดนตรี ภาษา เนื้อร้อง สำเนียง และองค์ประกอบของเพลง แนวทางและวิธีการในการส่งเสริมอนุรักษ์ดนตรีไทย

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีในการแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ถ่ายทอด ความรู้สึกและความคิดอย่างอิสระ และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

เพื่อให้รู้สึกชื่นชมและเห็นคุณค่างานดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากลและร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและ วัฒนธรรมคุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียน เกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า ดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔ อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากล ในอัตราจังหวะต่าง ๆ	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕ ร้องเพลง หรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้น เทคนิคการแสดงออกและคุณภาพของการแสดง
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๖ สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพ การประพันธ์ และการเล่นดนตรีของตนเอง และผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	-

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
รวม ๕ ตัวชี้วัด	รวม ๒ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๗ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๑๒๐๑วิชา ศิลปะ๔
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	การบันทึกโน้ต เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทาง ดนตรีสากล เบื้องต้น	ศ ๒.๑ ม. ๔-๖/๔		เครื่องหมายกำหนดบันได เสียง เป็นการนำเครื่องหมาย ชาร์ป/แฟลต () มาบันทึกไว้ อยู่ต้นของบรรทัดห้าเส้น ตลอดทั้งบทเพลง ซึ่งจะมีผล กับโน้ตทุกตัวที่เครื่องหมาย กำหนดบันไดเสียงระบucharป แฟลตไว้ ซึ่งเมื่อบรรเลงหรือ ร้องเราต้องเล่นโน้ตตัวนั้น ๆ ให้ถูกต้อง ไม่เช่นนั้นอาจจะ เกิดเสียงที่เพี้ยนหรือผิดคีย์ได้ สัญลักษณ์การควบคุมลักษณะ เสียงเป็นสิ่งที่บอกลักษณะ พิเศษของในบรรเลงดนตรี เพื่อช่วยให้บทเพลงมีความ ไพเราะมากขึ้น โดยจะนำมา บันทึกลงไปโน้ตเพลงเพื่อ บอกให้ผู้บรรเลงรู้ว่าจะต้อง บรรเลงในแบบใด	๔	๑๖
๒	การบันทึกโน้ต เครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทาง ดนตรีไทยเบื้องต้น	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔		โน้ตเพลงไทยมีหลายลักษณะ ทั้งที่ใช้ตัวเลขและใช้ตัว อักษรไทยแทนเสียง ปัจจุบัน นิยมใช้ตัวอักษรแทนเสียงของ ดนตรีไทยทั้ง ๗ เสียง การ บันทึกโน้ตจะบันทึกลงในช่อง ตาราง โดนช่องตารางบรรทัด	๔	๑๖

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				หนึ่งประกอบด้วยห้องเพลง จำนวน ๘ ช่อง ส่วนจังหวะ ของดนตรีไทยจำแนกได้เป็น ๓ ประเภท ได้แก่ จังหวะ สามัญ จังหวะฉิ่ง และจังหวะ หน้าทับ		
๓	การฝึกปฏิบัติร้อง เพลง	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๖		การประเมินคุณภาพการร้อง เพลง จำเป็นต้องอาศัยองค์ ความรู้ด้านดนตรีและการขับ ร้อง รวมถึงประสบการณ์ใน การเสพดนตรีระดับหนึ่ง ตลอดจนใช้ทฤษฎี เหตุผล หลักเกณฑ์ หรือบรรทัดฐานที่ เป็นสากล โดยควรพิจารณาทั้งด้าน คุณภาพและด้าน	๖	๒๔
๔	การฝึกปฏิบัติเรื่อง ดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๖	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕	การบรรเลงเดี่ยวเป็นการ บรรเลงด้วยเครื่องดนตรี ๑ ชิ้น เป็นการแสดงถึง ความสามารถทั้งจังหวะและ ทำนองของผู้บรรเลง ส่วนการ เล่นดนตรีแบบรวมวงเป็นการ นำเครื่องดนตรีหลายอย่าง มาบรรเลงรวมกัน สำหรับการ บรรเลงดนตรีไทยผู้บรรเลง ต้องใช้เทคนิคการบรรเลงให้ แตกต่างกันตามลักษณะของ เครื่องดนตรีและอารมณ์เพลง การประเมินความสามารถทาง ดนตรี ผู้ประเมินผลงานดนตรี ควรมีความเข้าใจและมี	๖	๒๔

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				ประสบการณ์เกี่ยวกับศาสตร์ ของดนตรีมากพอสมควร โดย ต้องประเมินคุณภาพทั้งใน ด้านเนื้อหา ด้านเสียง และ ด้านองค์ประกอบดนตรี		
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๒๑๐๑ วิชา ศิลปะ๓

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์และการละครของไทย วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครของไทย ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์และการละครไทย การแสดงนาฏศิลป์ไทยและสากล ประเภทระบำ รำ ฟ้อน การแสดงพื้นเมืองภาคต่าง ๆ การละครไทย การละครสากล การแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่ การประดิษฐ์ท่ารำที่เป็นคู่ การประดิษฐ์ท่ารำที่เป็นหมู่ หลักการสร้างสรรคและการวิจารณ์ การแสดงนาฏศิลป์และการละคร หลักการชมการแสดงนาฏศิลป์และละคร บุคคลสำคัญของวงการนาฏศิลป์และการละครของไทยในยุคสมัยต่าง ๆ บุคคลสำคัญของวงการนาฏศิลป์และการละครของไทยที่ควรรู้จัก และวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

โดยใช้ทักษะกระบวนการวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ การตั้งเกณฑ์ การประเมิน การเปรียบเทียบ การวิจารณ์ การจัดกลุ่ม การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปใช้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ใฝ่เรียนรู้ มีวินัย มีจิตสำนึกรักความเป็นไทย เห็นความสำคัญของนาฏศิลป์ไทยและสากล สามารถสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ สามารถนำเสนอผลงานด้านนาฏศิลป์ การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และประกอบการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ไทยที่เป็นมรดกและเป็นเอกลักษณ์ของชาติ คุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๕ วิเคราะห์แก่น ของการแสดงนาฏศิลป์และการละครที่ต้องการสื่อความหมาย ในการแสดงและสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๔	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๖

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร	บรรยายและวิเคราะห์อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสงสีเสียงฉากอุปกรณ์
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๗ พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการ ประเมิน การแสดง	-
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ สากล	
-	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๔ นำเสนอแนวคิด ในการอนุรักษ์ นาฏศิลป์ไทย
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๓ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๖ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๑๒๐๑ วิชา ศิลปะ๓
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	สุนทรียภาพของ นาฏศิลป์และการ ละครไทย	ศ ๓.๒ ม. ๔-๖/๑	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๕	- ความหมายของสุนทรียภาพ - ความสำคัญของนาฏศิลป์ และการละครไทย - มรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรม - คุณค่าและความสำคัญของ มรดกทางภูมิปัญญา	๑๐	๔๐
๒	วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินการ แสดง	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๔ ม.๔-๖/๗	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๖ ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๔	- การวิจารณ์และการ วิเคราะห์การแสดง - ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การแสดงนาฏศิลป์ - เหตุผลที่ดีในการวิเคราะห์ วิจารณ์ การแสดง	๑๐	๔๐
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๒๑๐๒ วิชา ศิลปะ๔

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์และการละครของไทย วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครของไทย ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์และการละครไทย การแสดงนาฏศิลป์ไทยและสากล ประเพณีระบำ รำ ฟ้อน การแสดงพื้นเมืองภาคต่าง ๆ การละครไทย การละครสากล การแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่ การประดิษฐ์ท่ารำที่เป็นคู่ การประดิษฐ์ท่ารำที่เป็นหมู่ หลักการสร้างสรรคและการวิจารณ์ การแสดงนาฏศิลป์และการละคร หลักการชมการแสดงนาฏศิลป์และละคร บุคคลสำคัญของวงการนาฏศิลป์และการละครของไทยในยุคสมัยต่าง ๆ บุคคลสำคัญของวงการนาฏศิลป์และการละครของไทยที่ควรรู้จัก และวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

โดยใช้ทักษะกระบวนการวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ การตั้งเกณฑ์ การประเมิน การเปรียบเทียบ การวิจารณ์ การจัดกลุ่ม การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปใช้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ใฝ่เรียนรู้ มีวินัย มีจิตสำนึกรักความเป็นไทย เห็นความสำคัญของนาฏศิลป์ไทยและสากล สามารถสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ สามารถนำเสนอผลงานด้านนาฏศิลป์ การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และประกอบการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ไทยที่เป็นมรดกและเป็นเอกลักษณ์ของชาติ คุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิดความคิด วิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๔ วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๕ วิเคราะห์แก่น ของการแสดงนาฏศิลป์และการละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดงและสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๘	-

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
วิเคราะห์ทำทาง และการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวัน วันและนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง	
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ สากล	
ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๑ เปรียบเทียบการนำการแสดงไปใช้ในโอกาส ต่าง ๆ	-
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๔ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๑๒๐๑ วิชา ศิลปะ๔
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	การสร้างสรรค์ ผลงานการแสดง	ศ ๓.๑ ม. ๔-๖/๘	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๕	- การสร้างสรรค์ผลงานการ แสดง - ความคิดริเริ่มในสิ่งแปลก ใหม่	๑๐	๔๐
๒	ทักษะการจัดและ วิจารณ์การแสดง	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๔ ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๑		- ประวัติความเป็นมาของการ แสดงละครตะวันตก - องค์ประกอบและประเภท ของละครตะวันตก - ละครสร้างสรรค์	๑๐	๔๐
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๓๑๐๑ วิชา ศิลปะ ๕

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษา บรรยาย ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบของทัศนธาตุ แนวคิดในงานทัศนศิลป์ ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน เทคนิคในการวาดภาพสื่อความหมาย การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ การพัฒนางานทัศนศิลป์ การจัดทำแฟ้มสะสมงาน การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา วิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจ วัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย และเปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคการวาดภาพที่หลากหลายในการสื่อความหมายหรือเรื่องราวต่าง ๆ และถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ รวมถึงนำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางานทัศนศิลป์ แล้วจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่าของงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีวินัย มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Public Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๖ ออกแบบงานทัศนศิลป์ได้เหมาะกับโอกาส และสถานที่	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๕ วาดภาพระบายสีเป็นภาพล้อเลียนหรือภาพการ์ตูนเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคมในปัจจุบัน
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑๑	-

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
วาดภาพ ระบายสีเป็นภาพล้อเลียน หรือภาพ การ์ตูนเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคม ในปัจจุบัน	
รวม ๒ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๓ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๓๑๐๑ วิชา ศิลปะ๕
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	เทคโนโลยีกับการ ออกแบบ		ศ๑.๑ ม.๔-๖/๕	การสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้ คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ สำคัญซึ่งแตกต่างไปจากการ สร้างงานศิลปะในอดีต ทำให้ การออกแบบในปัจจุบันมี การเปลี่ยนแปลงไปอย่าง รวดเร็ว เป็นการพัฒนา ทักษะและเทคนิคในการใช้ วัสดุอุปกรณ์ และ กระบวนการสร้างงาน ทัศนศิลป์ให้สูงขึ้นอีกด้วย	๖	๒๔
๒	การออกแบบงาน ทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๖		สถาปัตยกรรม (Architecture) เป็นงาน ทัศนศิลป์ขนาดใหญ่ที่ให้ ความสำคัญกับประโยชน์ใช้ สอยและความเหมาะสม สวยงาม และเนื่องจากเป็น สิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ที่ มนุษย์เข้าไปใช้ประโยชน์ได้ จึงต้องสร้างให้มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย มีอายุยืน ยาว ทั้งโครงสร้าง และสถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อม	๖	๒๔
๓	การวาดภาพ ล้อเลียนหรือภาพ การ์ตูน	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑๑		ภาพการ์ตูน เป็นภาพเขียน แบบกึ่งนามธรรม ที่บิดเบี้ยว ยืด หด แตกต่างไปจาก	๘	๓๒

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				ภาพเหมือนจริงตามที่ มองเห็นกันทั่วไป สามารถ แสดงเรื่องราวได้กว้างขวาง ทั้งเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงใน สังคมและเรื่องราวตาม จินตนาการ โดยทั่วไปภาพ การ์ตูนจะดูน่ารัก ให้ ความสุข สนุกสนาน ข้อคิด คติเตือนใจ ทั้งในลักษณะ ของการสะท้อนสภาพของ สังคมล้อเลียนถากถาง และ ประยุกต์ใช้ในวงการค้าได้ เป็นอย่างดี		
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๓๑๐๓ วิชา ศิลปะ ๖

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษา บรรยาย ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบของทัศนธาตุ แนวคิดในงานทัศนศิลป์ ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน เทคนิคในการวาดภาพสื่อความหมาย การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ การพัฒนางานทัศนศิลป์ การจัดทำแฟ้มสะสมงาน การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา วิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจ วัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย และเปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคการวาดภาพที่หลากหลายในการสื่อความหมายหรือเรื่องราวต่าง ๆ และถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ รวมถึงนำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางานทัศนศิลป์ แล้วจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่าของงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีวินัย มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Public Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์การใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสื่อความหมายในรูปแบบต่างๆ	-
มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย	

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
และสากล	
ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๒ ระบุงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียง และ บรรยายผลตอบรับของสังคม	-
ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๓ อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรม ระหว่าง ประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในสังคม	-
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๐ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๓ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๓๑๐๓ วิชา ศิลปะ๖
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	งานทัศนศิลป์ รูปแบบตะวันออก และตะวันตก	ศ๑.๑ ม.๔-๖/๑		การวิเคราะห์เปรียบเทียบ รูปแบบงานทัศนศิลป์ไทยกับ ทัศนศิลป์ตะวันตก จากการ รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ศึกษาโดยการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ของข้อมูลต่าง ๆ การสื่อความหมายและ การแสดงออกรวมทั้งข้อมูล อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะทำให้ผู้ ศึกษาได้เห็นความเหมือน และความต่างของงาน ทัศนศิลป์ไทยกับทัศนศิลป์ ตะวันตกได้อย่างชัดเจนมาก ขึ้น	๘	๓๒
๒	งานทัศนศิลป์ของ ศิลปินที่มีชื่อเสียง	ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๒		งานทัศนศิลป์ ที่ได้ที่ได้รับ การยอมรับจากสังคม หรือ ส่งผลเชิงบวกต่อคนในสังคม มีคุณค่าทั้งด้าน เนื้อหาเรื่องราวและความ สวยงามของรูปแบบ รูปทรง ย่อมนำชื่อเสียงมาสู่ศิลปิน ดังนั้น การตอบรับของสังคม ทั้งเชิงบวกและเชิงลบจึงมี ความสำคัญต่อการ สร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน	๔	๑๖

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				การได้รับการยอมรับจากสังคม ทั้งในลักษณะของการกระตุ้นอารมณ์ ความรู้สึกให้เกิดอารมณ์สุนทรีย์ หรือเกิดความคิดที่ดีงาม เป็นความคิดเชิงคุณธรรม จริยธรรม มองโลกในแง่ดี เห็นคุณค่าของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข		
๓	การวาดภาพ ล้อเลียนหรือภาพ การ์ตูน	ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๓		วัฒนธรรมขอมเป็นวัฒนธรรมเก่าแก่มากมาย ยาวนานแผ่ขยายเข้ามาสู่ดินแดนที่เป็นประเทศไทย ในช่วงพุทธศตวรรษ ๑๒ ซึ่งตรงกับยุคทวารวดีของไทย โดยเข้ามาทางภาคอีสานแล้วแผ่ขยายไปสู่ภาคเหนือตอนล่างมีอิทธิพลต่อศิลปะสุโขทัย แผ่ขยายเข้าสู่ภาคกลางมีอิทธิพลต่อศิลปะอยุธยาและศิลปะรัตนโกสินทร์ ปรากฏหลักฐานเป็นงานสถาปัตยกรรมในวัฒนธรรมขอมได้แก่ ปราสาทหินพิมาย ตั้งอยู่บริเวณจังหวัดนครราชสีมา (โคราช) ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง ตั้งอยู่บริเวณจังหวัดบุรีรัมย์ ปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดสุรินทร์ พระปรางสามยอด จังหวัดลพบุรี ปราสาทเมือง	๘	๓๒

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
				สิงห์ บริเวณอุทยาน ประวัติศาสตร์ จังหวัด กาญจนบุรีในปัจจุบัน		
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๓๑๐๑ วิชา ศิลปะ๕

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

วิชาดนตรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เป็นวิชาที่ศึกษาเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับที่มา วิวัฒนาการ รูปแบบบทเพลงและวงดนตรีไทยและสากลในแต่ละยุคสมัยที่มีลักษณะแตกต่างกัน เพื่อนำมาวิเคราะห์ และสรุปได้อย่างถูกต้อง

ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติและผลงานคีตกวีไทยและสากล ซึ่งเป็นผู้ประพันธ์ดนตรีที่แต่งและเรียบเรียงดนตรี เพื่อให้นักดนตรีเป็นผู้นำบทเพลงนั้นไปบรรเลงอีกทอดหนึ่ง จะได้ทราบถึงภูมิหลัง สถานะทางสังคม รวมถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อวิถีคิด แนวทางการดำเนินชีวิต และผลงานของคีตกวีเหล่านั้น

ศึกษาเรียนรู้บทบาทดนตรีในสังคม เนื่องจากดนตรีมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะเป็นเครื่องถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด จินตนาการของผู้คน จากศิลปินถึงชุมชน ให้เกิดความสนุกสนาน ความซาบซึ้งใจ ความตื่นเต้น ความศรัทธาอีกทั้งใช้ในการดำเนินชีวิต

ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับการบันทึกโน้ต เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ทางดนตรีไทยและสากลเบื้องต้น เพื่อให้สามารถอ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจ สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

ศึกษาเรียนรู้การฝึกปฏิบัติร้องเพลง การบรรเลงดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการแสดงออก และคุณภาพของการแสดงเทคนิค และการถ่ายทอดอารมณ์เพลง ด้วยการร้องบรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและรวมวง ซึ่งรวมถึงเรียนรู้ในเรื่องเกณฑ์ในการประเมินผลงานดนตรี ทั้งในด้านคุณภาพและคุณค่าของผลงานทางดนตรีอีกด้วยและร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมคุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	
ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์รูปแบบของดนตรีไทย และดนตรีสากลในยุคสมัยต่าง ๆ	-
ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๒	-

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
วิเคราะห์สถานะทางสังคม ของนักดนตรี ใน วัฒนธรรมต่าง ๆ	
ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๔ อธิบายบทบาทของดนตรี ในการสะท้อน แนวความคิด และค่านิยมที่เปลี่ยนไปของคนใน สังคม	-
รวม ๓ ตัวชี้วัด	รวม ๐ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๓ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๑๓๐๑วิชา ศิลปะ๕
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	รูปแบบบทเพลง และวงดนตรีสากล	ศ ๒.๒ ม. ๔-๖/๔		- รูปแบบบทเพลงและวง ดนตรี ยุคกรีก-ยุคบาโรก - รูปแบบบทเพลงและวง ดนตรี ยุคคลาสสิก-ยุคปัจจุบัน	๕	๒๐
๒	รูปแบบบทเพลง และวงดนตรีไทย	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๑		- รูปแบบบทเพลงและวง ดนตรีไทยก่อนยุค รัตนโกสินทร์ - รูปแบบบทเพลงและวง ดนตรีไทยยุครัตนโกสินทร์	๕	๒๐
๓	ประวัติคีตกวี	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๒		- ประวัติและผลงานคีตกวีไทย - ประวัติและผลงานคีตกวี สากล	๕	๒๐
๔	บทบาทดนตรีใน สังคม	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๔		- บทบาทและค่านิยมดนตรีใน การสะท้อนสังคม - ความเชื่อของสังคมใน ผลงานดนตรี	๕	๒๐
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๓๑๐๒ วิชา ศิลปะ๖

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

วิชาดนตรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เป็นวิชาที่ศึกษาเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับที่มา วิวัฒนาการ รูปแบบบทเพลงและวงดนตรีไทยและสากลในแต่ละยุคสมัยที่มีลักษณะแตกต่างกัน เพื่อนำมาวิเคราะห์ และสรุปได้อย่างถูกต้อง

ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติและผลงานคีตกวีไทยและสากล ซึ่งเป็นผู้ประพันธ์ดนตรีที่แต่งและเรียบเรียงดนตรี เพื่อให้นักดนตรีเป็นผู้นำบทเพลงนั้นไปบรรเลงอีกทอดหนึ่ง จะได้ทราบถึงภูมิหลัง สถานะทางสังคม รวมถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อวิถีคิด แนวทางการดำเนินชีวิต และผลงานของคีตกวีเหล่านั้น

ศึกษาเรียนรู้บทบาทดนตรีในสังคม เนื่องจากดนตรีมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะเป็นเครื่องถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด จินตนาการของผู้คน จากศิลปินถึงชุมชน ให้เกิดความสนุกสนาน ความซาบซึ้งใจ ความตื่นเต้น ความศรัทธาอีกทั้งในการดำเนินชีวิต

ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับการบันทึกโน้ต เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ทางดนตรีไทยและสากลเบื้องต้น เพื่อให้สามารถอ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจ สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

ศึกษาเรียนรู้การฝึกปฏิบัติร้องเพลง การบรรเลงดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการแสดงออก และคุณภาพของการแสดงเทคนิค และการถ่ายทอดอารมณ์เพลง ด้วยการร้องบรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและรวมวง ซึ่งรวมถึงเรียนรู้ในเรื่องเกณฑ์ในการประเมินผลงานดนตรี ทั้งในด้านคุณภาพและคุณค่าของผลงานทางดนตรีอีกด้วยและร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมคุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า ดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔ อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากล ในอัตราจังหวะต่าง ๆ	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕ ร้องเพลง หรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้น เทคนิคการแสดงออกและคุณภาพของการแสดง

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๖ สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพ การประพันธ์ และการเล่นดนตรีของตนเอง และผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	-
รวม ๒ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๓ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๓๑๐๒วิชา ศิลปะ๖
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	การบันทึกโน้ต เครื่องหมาย และ สัญลักษณ์ทาง ดนตรีสากล เบื้องต้น	ศ ๒.๑ ม. ๔-๖/๔		- เครื่องหมายและสัญลักษณ์ ทางดนตรีสากล - เครื่องหมายกำหนดอัตรา จังหวะ - เครื่องหมายกำหนดบันได เสียง	๖	๒๔
๒	การบันทึกโน้ต เครื่องหมาย และ สัญลักษณ์ทาง ดนตรีไทยเบื้องต้น	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔		- เครื่องหมายและสัญลักษณ์ ทางดนตรีไทย - โน้ตบทเพลงไทยอัตรา จังหวะ ๒ ชั้น - โน้ตบทเพลงไทยอัตรา จังหวะ ๓ ชั้น	๖	๒๔
๓	การฝึกปฏิบัติร้อง เพลง		ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕	- องค์ประกอบพื้นฐาน เทคนิคการถ่ายทอดอารมณ์ เพลงด้วยการร้อง - การร้องเพลงบรรเลงเดี่ยว และรวมวง	๔	๑๖
๔	การฝึกปฏิบัติ เครื่องดนตรี	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๖	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕	- องค์ประกอบของดนตรี การบรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยว และรวมวง - เกณฑ์ในการประเมินผลงาน ดนตรี	๔	๑๖
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๓๑๐๑ วิชา ศิลปะ๕

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาและบรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่าง ๆ และนำเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางนาฏศิลป์ ในการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเข้าใจความสัมพันธ์นาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยใช้ทักษะกระบวนการวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ การตั้งเกณฑ์ การประเมิน การเปรียบเทียบ การวิจารณ์ การจัดกลุ่ม การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปใช้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ใฝ่เรียนรู้ มีวินัย มีจิตสำนึกรักความเป็นไทย เห็นความสำคัญของนาฏศิลป์ไทยและสากล สามารถสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ สามารถนำเสนอผลงานด้านนาฏศิลป์ การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และประกอบการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ไทยที่เป็นมรดกและเป็นเอกลักษณ์ของชาติคุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	
ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๒ อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่าง ๆ	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๓ บรรยาย วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และ การละครไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
รวม ๑ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๒ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๓๑๐๑ วิชา ศิลปะ๕
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	มรดกทางภูมิ ปัญญาและ วัฒนธรรมการ แสดงของไทย		ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๓	- สังเขปวิวัฒนาการ ศิลปะการแสดงไทย ก่อนยุครัตนโกสินทร์ - สังเขปวิวัฒนาการ ศิลปะการแสดงไทย ในยุครัตนโกสินทร์ - โขน - โนราห์	๑๐	๔๐
๒	บทบาทบุคคล สำคัญในวงการ นาฏศิลป์และการ ละครไทย ในยุคสมัยต่าง ๆ	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๒		- บทบาทบุคคลสำคัญใน วงการนาฏศิลป์ และการละครไทยในสมัยกรุง รัตนโกสินทร์ ตอนกลาง (รัชกาลที่ ๔- รัชกาลที่ ๖) - บทบาทบุคคลสำคัญใน วงการนาฏศิลป์ และการละครไทยในสมัยกรุง รัตนโกสินทร์หลังการ เปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ (รัชกาลที่ ๗- รัชกาลที่ ๙)	๑๐	๔๐
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

รหัส ศ๓๓๑๐๒ วิชา ศิลปะ๖

เวลาเรียน ๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาและบรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่าง ๆ และนำเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางนาฏศิลป์ ในการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเข้าใจความสัมพันธ์นาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยใช้ทักษะกระบวนการวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ การตั้งเกณฑ์ การประเมิน การเปรียบเทียบ การวิจารณ์ การจัดกลุ่ม การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปใช้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ใฝ่เรียนรู้ มีวินัย มีจิตสำนึกรักความเป็นไทย เห็นความสำคัญของนาฏศิลป์ไทยและสากล สามารถสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ สามารถนำเสนอผลงานด้านนาฏศิลป์ การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และประกอบการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ไทยที่เป็นมรดกและเป็นเอกลักษณ์ของชาติคุณลักษณะตามหลักสูตรมาตรฐานสากลและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑) ดังนี้ ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ การตั้งคำถาม /สมมติฐาน (Hypothesis Formulation) การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ (Searching for Information) การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Formation) การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) การบริการสังคมและ จิตสาธารณะ (Pubic Service) บนพื้นฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล	
ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๒ อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่าง ๆ	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๔ นำเสนอแนวคิด ในการอนุรักษ์ นาฏศิลป์ไทย
รวม ๑ ตัวชี้วัด	รวม ๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๒ ตัวชี้วัด	

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ศ๓๓๑๐๒ วิชา ศิลปะ๖
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒๐ ชั่วโมง
 จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้		สาระสำคัญ/สาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ระหว่างทาง	ปลายทาง			
๑	การอนุรักษ์ นาฏศิลป์ และภูมิปัญญา ท้องถิ่น		ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๔	- นาฏศิลป์ไทยกับความสัมพันธ์ของภูมิปัญญาท้องถิ่น - แนวทางการอนุรักษ์นาฏศิลป์ - การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น - ความสำคัญของภูมิปัญญาไทย - พิธีไหว้ครูนาฏศิลป์ไทย - ความสำคัญของการไหว้ครู - ประวัติของพิธีไหว้ครู - ทักษะการนำเสนอโครงการในการอนุรักษ์นาฏศิลป์และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑๐	๔๐
๒	ทักษะการจัดและ วิจารณ์การแสดง	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๒		- ศิลปะการแสดงกับการบูรณาการ - การเรียนรู้โดยการปฏิบัติ - การแปลงความรู้เชิงทฤษฎีสู่ศิลปะการแสดง	๑๐	๔๐
ระหว่างภาคเรียน					๒๐	๘๐
ปลายภาค					๑	๒๐
รวม					๒๑	๑๐๐

บรรณานุกรม

- ดร.โกสุม สายใจ. (๒๕๖๑). ทักษะศิลป์ มัธยมศึกษาปีที่ ๑. ศูนย์หนังสือเมืองไทย.
- ดร.โกสุม สายใจ. (๒๕๖๑). ทักษะศิลป์ มัธยมศึกษาปีที่ ๒. ศูนย์หนังสือเมืองไทย.
- ดร.โกสุม สายใจ. (๒๕๖๑). ทักษะศิลป์ มัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖. ศูนย์หนังสือเมืองไทย.
- ดร.ไกรลาส จิตรกุล. (๒๕๖๑). นาฏศิลป์ มัธยมศึกษาปีที่ ๑. ศูนย์หนังสือเมืองไทย.
- ดร.ไกรลาส จิตรกุล. (๒๕๖๑). นาฏศิลป์ มัธยมศึกษาปีที่ ๒. ศูนย์หนังสือเมืองไทย.
- ดร.ไกรลาส จิตรกุล. (๒๕๖๑). นาฏศิลป์ มัธยมศึกษาปีที่ ๓. ศูนย์หนังสือเมืองไทย.
- ดร.ไกรลาส จิตรกุล. (๒๕๖๑). นาฏศิลป์ มัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖. ศูนย์หนังสือเมืองไทย.
- นันทกร พงศ์เลิศวุฒิ. (๒๕๖๑). ดนตรี มัธยมศึกษาปีที่ ๑. ศูนย์หนังสือเมืองไทย.
- นันทกร พงศ์เลิศวุฒิ. (๒๕๖๑). ดนตรี มัธยมศึกษาปีที่ ๒. ศูนย์หนังสือเมืองไทย.
- นันทกร พงศ์เลิศวุฒิ. (๒๕๖๑). ดนตรี มัธยมศึกษาปีที่ ๓. ศูนย์หนังสือเมืองไทย.
- นันทกร พงศ์เลิศวุฒิ. (๒๕๖๑). ดนตรี มัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖. ศูนย์หนังสือเมืองไทย.
- สมภพ จงจิตต์โพธา. (๒๕๖๑). ทักษะศิลป์ มัธยมศึกษาปีที่ ๑. ศูนย์หนังสือเมืองไทย.
- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๕๑). สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะผู้จัดทำ

นายสัญญา ศรีนุกูล
นางธนภรณ์ อินทร์ธรรม
นางสาวศุภรัตน์ นุชิต
นายปริญญา คำสีดา
นางสาวกฤติยา จันทรัตน
นายดนุพล ผาทอง

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการและเลขานุการ